

ĐỊA VỊ LÀM CON ³

 ...Neville. Xin chào, anh chị em. Chúng tôi rất vui mừng được trở lại đây để chào mừng anh chị em lần nữa trong Danh đầy đủ mọi sự của Chúa Jêsus. Tin rằng anh em đã có một tuần lễ tuyệt vời trong sự ngợi khen và ơn phước Ngài.

² Vừa đến vào sáng nay, tôi đã gặp một cậu bé ở đó và cậu ấy đã đưa cho tôi một tấm thẻ nhỏ Thiên thần hộ mệnh canh giữ hai đứa trẻ. Và tôi không biết rằng đó là nhà Daulton, cậu bé nhà Daulton.

³ Và cách đây vài tuần ở đây, hay một vài...Khoảng hai tuần trước, có một người cha, người cha Cơ-đốc, muốn cầu nguyện cho con gái tuổi thiếu niên của ông mà chưa phải là tín đồ Đấng Christ, trong lúc ông đang đứng trong hàng người cầu nguyện. Và Đức Thánh Linh đã phán qua, “Ta—Ta ban cho người đứa con của người.” Và cô bé ở đây sáng nay, được cứu và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, đang ngồi trên bục, đúng như Đức Thánh Linh đã phán. Và những đứa con khác đều đang ngồi chung quanh. Tôi biết gia đình Daulton hạnh phúc.

⁴ Thấy người đàn bà nhỏ bé ở đó mà họ đã cầu nguyện cho đứa bé Chúa nhật vừa qua, mặc dù nó sắp chết. Tôi thấy nó vẫn ở với chúng ta sáng nay, và chúng tôi rất vui mừng vì điều đó, thưa chị. Họ nghĩ nó bị bệnh loạn cơ, và nó đã không bị. Vì thế chúng ta rất biết ơn.

⁵ Được gặp hết thấy những người bạn tốt của chúng ta. Tôi nhớ người đàn ông này đây đã đến gặp tôi trong một cuộc nói chuyện đặc biệt ở—ở Chautauqua lần nọ, tôi tin là vậy. Tôi đã ăn điểm tâm với anh và cùng với vợ và các con anh, tôi tin điều đó...hay là anh và vợ của anh, hay các con, vâng, cũng vậy. [Một anh em nói, “Middletown.”—Bt.] Middletown, ở tại...Nhưng tất cả chúng tôi...Tôi đã quên tên đó, vì thế tôi cứ gọi nó là Chautauqua. Vâng, thưa quý vị. Nhiều người bạn tốt của tôi.

⁶ Anh Charlie Cox và Chị Nellie ở trên đây, là gia đình thứ hai đối với tôi, và không gì ngoài anh có thể là con cái của chính

tôi. Tôi đi xuống đó, đó là nơi tôi đã trải qua phần lớn thì giờ nghỉ ngơi của mình, là ở dưới đó. Anh là thợ săn sóc giỏi nhất ở Kentucky khi tôi ở Indiana. Và vì thế Indiana...Và Charlie, tôi đang kể với anh tôi thật sự nóng lòng, cảm thấy muốn đi kinh khủng giống như tôi phải bắt được một vài con cá vược cỡ hay cá sọc trước khi tôi khởi hành lên đó. Tôi thật sự cảm thấy như tôi có thể chịu đựng điều đó được lâu.

⁷ Anh Parnell...Par-...Arnett, từ Lou-...Nam Carolina. Và Anh...Ồ, thực sự quá nhiều người khác nhau ở đây từ những nơi khác nhau, đến thăm viếng chúng ta sáng nay.

⁸ Anh em biết đấy, chúng ta không có một thuộc viên chính thức nào ở đây. Chúng ta chỉ có sự thông công với nhau, trong khi Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, tẩy sạch chúng ta khỏi mọi điều không công bình.

⁹ Bây giờ, chúng ta đang có sự học hỏi tuyệt vời, thực sự vinh hiển. Và chúng ta thì, ít nhất tôi...biết tôi đang tận hưởng điều đó, và tôi biết hết thấy anh em cũng đang tận hưởng nó. Thỉnh thoảng tôi bắt đầu suốt ngày, nói về điều đó hay đọc về điều đó, tôi lấy khoảng hai câu và tôi bắt đầu xuyên suốt Kinh Thánh và, điều trước tiên anh em biết đấy, tôi đã đọc xong từ Sáng thế ký đến Khải huyền, vẫn còn đang tiếp tục.

¹⁰ Và, anh em biết, tôi thích dành thì giờ ở chỗ mà chúng ta có thể—chỗ mà chúng ta có thể tiếp tục Sách của—của Hê-bơ-rơ, và lấy thực sự giống như...Ồ, khi mùa sóc đất đến, như tháng Chín-...gần tháng Mười-...Tháng Tám, anh em biết, và tiếp tục cho đến lúc đi nước ngoài, cứ mỗi đêm về Sách Hê-bơ-rơ, hay Sách Xuất Ê-díp-tô. Cách mà Đức Chúa Trời, Xuất Ê-díp-tô, mang dân sự của Ngài ra khỏi xứ Ê-díp-tô, một cuộc xuất hành! Hình bóng rất đẹp để về chúng ta lúc này đang sửa soạn cho sự xuất hành của mình. Nó là, ồ, đó là điều tốt đẹp như vậy. Cả Kinh Thánh thật sự ràng buộc với nhau, và nó là một Câu chuyện tuyệt vời.

¹¹ Bây giờ, sáng nay chúng ta—chúng ta vẫn ở trong Sách của... Chúng ta sẽ lấy ba chương đầu của—của Sách Ê-phê-sô. Thư của Phao-lô gửi cho người Ê-phê-sô ở tại thành Ê-phê-sô, cố gắng, đặt để hội thánh vào địa vị thích hợp. Và ngay trước khi chúng ta đi

đến điều đó, chúng ta có thể để dành một hoặc hai phút nữa để cầu nguyện, ngay trước khi chúng ta làm.

¹² Ôi Chúa, Đức Chúa Trời của chúng con, chúng con đang bước vào sự Hiện diện của Ngài giờ này, chúng con chẳng xứng đáng chi, tuy nhiên chúng con biết rằng có một Cửa Lễ bằng Huyết ở đó đang chờ đợi, đang tẩy sạch chúng con cho khỏi mọi sự ô uế, và đem chúng con đến trước Cha, không tì vết, không chi trách được. Không gì mà chúng con có thể làm để xứng đáng với điều này. Nhưng bởi vì rằng Chúa Jêsus đã làm điều này cho chúng con, chúng con cúi đầu khiêm nhu trước sự Hiện diện của Ngài và Danh Ngài, kêu xin để Ngài sẽ ban Đức Thánh Linh ở giữa chúng con sáng nay. Và như không phải là một nhà thần học hay biết cách để sắp đặt Kinh Thánh cho có thứ tự, nhưng chỉ tán tụng và biết ơn với lòng nhận biết về Đức Thánh Linh khi Nó vận hành qua hữu thể của con, cầu xin Điều đó ban ơn cho hết thảy chúng con khi chúng con đọc Lời được chép ra của Ngài, hầu cho Nó có thể trở nên Sự Sống Đời đời cho chúng con. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin như Danh Đức Chúa Jêsus và vì cố Chúa Jêsus. A-men.

¹³ Bây giờ tôi có thể nói tại đây, trước tiên, rằng nếu bất cứ lúc nào mà tôi có thể nói điều gì đó mà sẽ có bất đồng, chưa sắp xếp thật phù hợp, có thể hoàn toàn sai với sự giảng dạy của anh em, hay điều gì mà anh em không thể đồng ý, tôi đang tin cậy Đức Thánh Linh, rằng Ngài sẽ khiến điều đó quá thích hợp và quá êm dịu đến nỗi sẽ không có...không có sự méch lòng nào cả. Hiểu không? Mà nó sẽ—nó sẽ xuyên qua tình yêu thương và sự thông công, mà đó là những gì nó...Nó có ý nghĩa cách đó.

¹⁴ Và tất cả điều này bắt đầu với một bài giảng Chúa nhật tuần trước, tôi tin là thế, sáng Chúa nhật vừa rồi, như *Nhà Vua Bị Chối Bỏ*. Người nào đã có cuốn băng ghi âm đó chưa? Tôi nghĩ họ đã có chúng, và anh em có thể có chúng nếu anh em muốn có chúng, *Nhà Vua Bị Chối Bỏ*.

¹⁵ Bây giờ chỉ vài ngày và chúng ta sẽ bắt đầu ở...tại trên Middletown, Ohio. Chúng tôi muốn tất cả những ai có kỳ nghỉ của—của họ ở tại đó lúc ấy tin chắc sẽ gặp chúng tôi tại đó, bởi vì chúng ta đang trông đợi một thì giờ trọng đại của sự

thông công tại Middletown, Ohio. Tiến sĩ Sullivan là chủ tịch, của hội đồng, tôi nghĩ vậy. Và sẽ có năm buổi tối về điều đó, tôi sẽ giảng như khách—khách mời diễn thuyết ở Hội đồng Quốc tế của giáo hội Liên hệ phái thế giới. Và rồi—rồi sau đó, sẽ là các buổi nhóm riêng của chúng ta từ đó trở đi. Chúng ta đã sắp xếp cho đến ngày thứ mười hai, nhưng dưới sự hiểu biết đó chúng ta có thể tiếp tục qua tuần khác sau đó, chỉ tùy thuộc Đức Thánh Linh hướng dẫn như thế nào. Hết thảy chúng ta đều muốn được Thánh Linh dẫn dắt; chỉ những gì Thánh Linh bảo làm, rồi làm điều đó nhanh chóng.

¹⁶ Và chúng ta hãy nhớ trong lúc chúng ta đang vâng lời Thánh Linh, một bài học lớn mà chúng ta cần học, là không bao giờ hấp tấp. Đấy, phải kiên nhẫn, có đức tin. Nếu chúng ta cầu xin Đức Chúa Trời điều gì, hãy nhớ Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện. Ngài thực hiện điều đó vào thì giờ của Ngài, theo cách tốt nhất, khiến nó thực sự tốt cho chúng ta. Và nếu không phải vậy, thế thì sáng nay chúng ta đang làm gì ở đây? Chúng ta đang tuyên bố Cơ đốc giáo để làm gì—gì? Đức Chúa Trời...Nếu đây không phải là Lời Đức Chúa Trời, thế thì Nó không đúng, thế thì chúng ta thấy giữa mọi người chúng ta là kẻ khốn khổ nhất.

¹⁷ Tôi rất vui mừng để hiệp lòng với nhiều người ở đây biết rằng Đây là Lời Đức Chúa Trời không thể sai lầm. Thế thì Nó, Nó là mọi Lời Lẽ thật, mọi Lời của Nó, mọi phương diện của Nó. Và với ân điển của Đức Chúa Trời, đã được đặc ân để thấy Xứ mà ngày nào đó chúng ta sẽ đi đến.

¹⁸ Ngày hôm qua. Nhiều người không biết điều gì những lúc buồn thảm đến với loại chức vụ này. Tôi đã thật sự sâu não, và tôi đã nói với vợ, “Anh ước gì anh có thể cứ tiếp tục.”

Nàng nói, “Tại sao anh nói thế, Bill?”

Tôi đáp, “Ồ, anh gặp rắc rối và các thứ ở đây.”

¹⁹ Và lúc đó dường như Đức Thánh Linh phán, “Con đang cố gắng bỏ qua chúng phải không? Con đang, con đang cố lẩn tránh chúng phải không?” Hiểu không?

²⁰ “Không,” tôi nói, “chỉ để con đứng lên ngay để đối diện với tất cả điều đó và đương đầu với nó. Đấy, thực sự...” Hiểu không?

²¹ Điều đó tốt hơn rất nhiều. Thành thực mà nói, thật ra, tôi nói điều này bởi sự mắt thấy, rằng ngay sau khi đời sống này qua đi, chúng ta bước vào một xứ mà vượt ra ngoài giới hạn bất cứ điều gì người nào có thể suy tưởng. Và nếu có những người lạ nào ở đây, tôi tin rằng các bạn không...Tôi cầu nguyện với Đức Chúa Trời để các bạn không xem tôi như một người cuồng tín. Tôi—tôi muốn, nếu điều gì, là chân thật và nói Lễ thật. Và ích gì cho tôi để nói điều gì đó mà sai trật, khi mà có quá—có quá nhiều điều ở đây mà là Lễ thật? Chúng ta, tại sao chúng ta lại phải nói điều gì sai về nó? Hiểu không? Nó, Nó là Lễ thật chính đáng.

²² Và, không ngạc nhiên, tôi tin Phao-lô đã được đưa lên đến tầng trời thứ ba, và người đã thấy những điều mà không có ích cho người để nói ra. Và một ngày kia người đã nói, “Mắt chưa thấy, tai chưa nghe, hay lòng người chưa nghĩ đến, Đức Chúa Trời đã cho họ (sấm sắn) điều ấy cho những người yêu mến Ngài.”

²³ Ồ, chúng ta chỉ đang sống...Chúng ta đang sống trong một đồng rác đổ xuống đây, chỉ thể thôi, chỉ một đồng rác đầy—đầy khói cháy âm ỉ từ sự ô uế. Cửa...Dù là bản thân chúng ta không bị ô uế với nó, chúng ta cũng đang sống trong nó, nơi mà khói đang đến từ đám tro tàn tội lỗi. Một trong những điều kinh tởm nhất mà tôi có thể nghĩ đến, là một thành phố xưa đang bị thiêu hủy. Anh em có bao giờ ở gần một thành phố đó không? Mùi ô uế, khủng khiếp ấy của khói bay đến qua mọi thứ rác rưởi đó. Và—và anh em hít phải hơi của nó, và nó thực sự khiến anh em chóng mặt.

²⁴ Tôi còn nhớ phải đi xuống New Albany, xuống dưới phố... dưới Đường Mười Tám, ở đó trước đây thường có một đồng rác cũ, và tôi phải tập hợp dưới đó và đọc đồng hồ. Và tôi thật sự sợ cái ngày mà đó là, tuyến đường mười tám, khi tôi phải xuống đó, bởi vì nó ngửi có mùi kinh khủng. Và tuy nhiên, phơi bày ra ở đó là những xác chuột và chó và mọi thứ, anh em biết đấy, đó là sự cháy âm ỉ và hơi khói đó bốc lên qua đó.

²⁵ Bây giờ, tuy nhiên, đó là điều tốt nhất, để so sánh, với đời sống này. Chỉ là một sự cháy âm ỉ, tội lỗi thật sự ngửi thấy từ khắp mọi nơi, như nó đã có, nói một cách thuộc linh. Nhưng, ồ, ở nơi gió đang thổi tự do, và mọi sự thật đáng yêu và bình an và

vui mừng và Sự sống Đời đời, chỉ vượt qua sông. Nhưng chúng ta đang ở trong trận chiến, vì thế chúng ta không nên chỉ nằm xuống và nói “chúng ta hãy vội vã và đi qua đó,” chúng ta hãy mang theo mọi người có thể đi với chúng ta. Vâng.

²⁶ Và bây giờ mục đích của những bài học này là neo chặt những điều kia đã đến vượt qua Xứ rồi. Mục đích của điều này, sự nghiên cứu trong Sách Ê-phê-sô này, là sắp đặt vị trí hội thánh nơi nó đứng hoàn toàn trong Đấng Christ. Nó là hình bóng của Cựu Ước và Sách Giô-suê, nơi Giô-suê đã rút thăm chia đất. Chúng ta đã học điều đó Chúa nhật tuần rồi, nơi Giô-suê đã chia đất cho mỗi người. Và ông đã làm điều đó bởi thần cảm.

²⁷ Cách mà Môi-se đã...mang dân sự ra khỏi xứ Ê-díp-tô thế nào, ra khỏi, xứ tởi, củ kiệu, và ban cho họ một nơi mà Đức Chúa Trời đã hứa bốn trăm năm sau...hay bốn trăm năm trước, rằng Ngài sẽ mang họ vào một nơi, một xứ tốt đẹp đượm sữa và mật. Và Môi-se đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên đi ngay vào xứ đó, nhưng đã không mang họ qua được.

²⁸ Và Chúa Jêsus, về phần thuộc linh, với những người mà muốn...chúng ta đã được hứa ban cho một Đức Thánh Linh từ lúc ban đầu, Chúa Jêsus dẫn chúng ta đến lời hứa. Nhưng Đức Thánh Linh đã đến, như Giô-suê, tiếp quản và lãnh đạo và chỉ đạo và chiếm lấy xứ, hay làm chủ hội thánh. Chúng ta thấy, về cơ bản, rồi, điều đó trong thời của chúng ta...

²⁹ Bây giờ đây là chỗ, có thể, nhiều người có thể nghĩ rằng tôi thô lỗ và đang cố gây sự bất đồng với anh em. Tôi không phải vậy! Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét tôi, tôi không phải vậy. Hiếu không? Tôi chỉ đang cố gắng chỉ ra điều gì đó là Lẽ thật. Hiếu không? Chúng ta đã chọn những người lãnh đạo, của con người, thay vì sự lãnh đạo, những người lãnh đạo, được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh. Chúng ta muốn có những con người chia phần ra cho chúng ta và lãnh đạo chúng ta, những giáo phái như Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Giáo hội Đấng Christ, Ngũ Tuần, và những giáo phái khác nhau, để bố trí một tổ chức như một mẫu mực, và chúng ta đi theo đó. Nhưng chúng ta thì...

³⁰ Không ở đâu trong Kinh Thánh nói chúng ta làm điều như thế. Không có một phân đoạn nào của lời Kinh Thánh, trong tất

cả Kinh Thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã từng tổ chức giáo hội hay ở đâu mà Ngài từng nói về một tổ chức, không một nơi nào trong Kinh Thánh. Nhưng luôn luôn chống lại điều đó. Ngài không muốn chúng ta theo kiểu cách giống như những việc của thế gian. Ngài muốn chúng ta biệt riêng ra, để qua một bên.

³¹ Tôi không muốn nói lúc này là “khờ dại,” như chúng ta gọi nó. Tôi muốn nói là một dân được gọi ra, ờ, một dân thánh đầy ơn, đang sống những cuộc đời mà vượt lên trên sự sỉ nhục, đang hành động, chúng ta tự cư xử thật giống như Ngài muốn, đang làm việc trong chúng ta, vì chúng ta là công việc của tay Ngài, đã được tạo dựng trong Chúa Cứu Thế Jêsus để làm những việc tốt lành.

³² Vậy thì, tối thứ Tư, nhiều anh em đã không có mặt ở đây vào tối thứ Tư, nhưng chúng ta đã đi vào...Tôi nghĩ đó là câu thứ 3 hay là...Không, đó là câu thứ 5.

...trở nên địa vị làm con, hay sự sắp đặt của dân sự...

³³ Cách mà Đức Chúa Trời, đang cố gắng đặt để dân sự Ngài thế nào. Và khi Đức Chúa Trời đặt để một, lúc đó, ờ, hết thầy toàn bộ hội thánh cần được giống như một đó, có những thứ cùng một loại, làm những việc giống nhau. Chúng ta được chia tách ra khác nhau, chúng ta được làm cho khác nhau, chúng ta có bản chất khác nhau, chúng ta được đặt ở những vị trí khác nhau, mỗi người dành cho một công việc khác nhau; có thể một người chỉ dành cho một loại công việc nhỏ, người khác dành cho một công việc lớn. Tôi tin chính Đa-vít hay một trong các nhà tiên tri, lúc này tôi quên, đã nói, “Thà tôi làm tấm chùi chân ở Nhà của Chúa, còn hơn là...ở trong trại với kẻ dữ-...kẻ dữ.”

³⁴ Bây giờ chúng ta sẽ ngừng lại một chút về địa vị làm con, câu thứ 5, cố gắng đi tiếp chừng nào chúng ta có thể hiểu được điều đó. Nhưng bây giờ nên nhớ đề tài, nói chung về sự ban địa vị. Bao nhiêu người hiểu điều đó? Chúng ta hãy nghe anh em nói điều đó bằng một từ: “Sự đặt để Thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ đúng vị trí trong Đấng Christ chỗ Đức Thánh Linh đang dẫn dắt chúng ta.” Anh em đấy, bây giờ chúng ta đã nắm được điều đó, đấy. Sự sắp đặt vị trí chúng ta, Sách Ê-phê-sô là để làm điều đó.

³⁵ Và theo dõi giáo sư bậc thầy này, Phao-lô. Điều trước tiên ông làm là đánh bật ý tưởng về sự sa ngã. Đánh gục mọi ý tưởng về từng “là một Cơ-đốc nhân ngày nay và ngày mai tôi sa ngã, và ngày kia Đức Chúa Trời đã định tội tôi và ngày hôm sau nữa tôi sẽ lại được phục hồi.” Điều đó vô lý! Bây giờ đây là...Sách này không phải là sự diễn thuyết về sự giảng dạy phúc âm, những bài giảng phúc âm. Chúng ta không...Tôi không đụng đến điều này trên các cánh đồng mục vụ. Tôi đưa điều này đến với hội thánh, vì Phao-lô đã giảng dạy điều đó cho các thánh đồ, là những người được kêu gọi và được giữ gìn, và được đẩy dẩy và để riêng ra một bên, và được ở trong Đức Thánh Linh, đã ở trong Xứ Ca-na-an rồi. Ngài đang cố gắng nói với họ, điều trước tiên, lấy nó ra khỏi tâm trí anh em kẻo anh em sẽ bị lạc đường và anh em sẽ làm *điều này*, và anh em bị hoảng sợ vì *điều này*. Đừng hoảng sợ gì cả, vì người đang cố gắng nói anh em đang ở đâu, anh em là ai, anh em đang đứng như thế nào.

³⁶ Bây giờ, anh em có thể làm điều sai trật, và mỗi lần anh em làm điều gì sai trái anh em sẽ trả giá cho nó. Vâng, thưa quý vị, quý vị sẽ gạt lấy những gì mình đã gieo! Nhưng chẳng có liên quan gì với sự cứu rỗi của quý vị. Khi anh em đã được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, anh em đã có Sự sống Đời đời và không thể chết hơn Đức Chúa Trời có thể chết nữa. Anh em là một phần của Đức Chúa Trời, anh em là con trai của Đức Chúa Trời.

³⁷ Tôi sanh ra đã là một Branham. Anh em có thể đặt cho tôi một cái tên khác nào đó, một cái tên khác nào đó, nhưng sẽ không làm tôi khác hơn chút nào, tôi vẫn là Branham. Tôi được sanh ra đã là Branham, sẽ luôn luôn là Branham. Tôi sẽ...Tôi có thể bị biến dạng đi một ngày nào đó, bị co rút vì bệnh viêm khớp, bị đắm tàu và bị xé nát ra hết thấy đến nỗi tôi trông giống như một con vật, nhưng tôi vẫn sẽ là Branham! Tại sao? Máu Branham vẫn ở bên trong.

³⁸ Đó là điều anh em có. Và chừng nào Đức Chúa Trời đã làm anh em...Bây giờ nên nhớ, tôi không đang nói chuyện với những người ở ngoài Đấng Christ. Tôi đang nói chuyện với những ai ở trong Đấng Christ. Làm thế nào anh em được ở trong Đấng

Christ? “Bởi một Thánh Linh!” Viết hoa T-h-á-n-h-...mà có nghĩa là, “Bởi một Thánh Linh chúng ta hết thấy đều chịu phép báp-têm vào trong một Thân thể.” Bằng cách nào chúng ta...Bằng cách nào chúng ta vào trong? Bởi phép báp-têm bằng nước chăng? Thật tôi không đồng ý với anh em Báp-tít và anh em Giáo hội Đấng Christ. Không phải bởi phép báp-têm bằng nước, không một chút nào! Cô-rinh-tô Nhất 12, đã nói, “Bởi một Thánh Linh, Thánh Linh, chúng ta đều được mang vào trong Thân thể đó.” Và được an toàn như sự an toàn của Thân ấy. Đức Chúa Trời là... đã hứa điều đó.

³⁹ Làm sao Đức Chúa Trời có thể đoán xét Ngài lần nữa, khi Ngài đã đi đến Đồi Sọ? Đi lên đồi Gô-gô-tha, Ngài đã bị đánh đập, bị thương, Ngài không thể chữa lành, Ngài hầu như, không thể nói ngay cả một lời. Bởi vì sao? Ngài đã mang tội lỗi của cả thế gian trên Ngài. Không phải vì Ngài là tội nhân, nhưng “Ngài đã làm cho bị có tội” vì tôi và vì anh chị em. Tất cả tội lỗi của cả thế gian từ A-đam cho đến khi Ngài đến, đều chất trên vai Ngài. Và Đức Chúa Trời đã không trừng phạt Con Ngài. Ngài đã trừng phạt tội lỗi. Thấy điều đó kinh khủng như thế nào không? Ngài đang làm một của lễ chuộc tội. Ngài đang làm một con đường trốn thoát cho hết thấy những ai mà Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, biết sẽ đến. Chúng ta sẽ đi vào điều đó chỉ trong vài phút.

⁴⁰ Bây giờ, thế thì, khi anh em là “bởi một Thánh Linh chúng ta đồng chịu một phép báp-têm trong Thân đó, một Thân, mà là Đấng Christ,” và chúng ta được an toàn mãi mãi.

⁴¹ Bây giờ, đó là chỗ mà dường như đánh mạnh cách lạ lùng, đặc biệt những—những—những tín hữu Arminius, mà họ là... phải làm điều gì đó cho chính họ xứng đáng, hay một số điều gì đó xứng đáng. Làm thế nào có thể là bởi hai điều cùng một lúc? Điều đó hoặc bởi ân điển hay bởi việc làm, một việc thôi. Nó không thể là bởi điều giống nhau, nó bởi hai việc khác nhau; nó phải có bởi một. Nó thì...

⁴² Tôi, chà, tôi thực sự không thấy điều gì khác ngoài ân điển của Đức Chúa Trời. Đó là bản chất của tôi. Tôi luôn luôn tin vào ân điển. Tôi chỉ để ân điển lên trên hết, chỉ thế thôi. Không phải

tôi—tôi...thậm chí trong đời sống tôi, khi tôi còn trẻ, tôi không thể thấy điều gì, chỉ ân điển, ân điển. Người ta nói, “Tôi—tôi sẽ... Anh gãi lưng cho tôi và tôi sẽ gãi lưng cho anh.” Thế đấy, đó là sự biểu lộ đáng sợ. Nhưng tôi không quan tâm anh có gãi lưng cho tôi hay không, nếu anh cần gãi, tôi sẽ gãi cho anh dù thế nào đi nữa. Đấy, ân điển. Vâng, thưa quý vị. Đấy, ân điển làm công việc bởi tình yêu thương. Nếu anh cần điều đó! Bất kể anh chưa bao giờ làm gì cho tôi, tôi—tôi không có việc gì để làm với anh, nếu anh cần nó tôi sẽ làm cho anh dù thế nào đi nữa. Ân điển! Bởi vì anh cần nó!

⁴³ Tôi cần sự cứu rỗi. Không điều gì có thể cứu tôi. Không có thể điều gì tôi có thể làm cho chính mình, tôi có thể không làm gì để tự cứu mình nữa. Nhưng tôi cần sự cứu rỗi, bởi vì tôi tin vào một Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã ban Con Ngài xuống, được tạo nên giống như con người trong xác thịt tội lỗi, chịu đau khổ thay cho tôi, và tôi đã được cứu, duy chỉ nhờ ân điển mà tôi được cứu. Không một điều gì tôi có thể làm, hay là anh em làm, để tự cứu mình. Và những ai mà Ngài đã biết trước khi tạo dựng thế gian...

⁴⁴ Chúng ta đã đi vào điều đó, thứ Tư tuần trước. Chúng ta đã vẽ nên bức tranh Đức Chúa Trời ở trong Elah, Elohim của Ngài, và bày tỏ ra rằng Ngài tự hữu. Nhưng bên trong của Ngài là cương vị làm Cha, bên trong Ngài là những phẩm chất khác nhau, chẳng hạn như Đấng Cứu Rỗi, chẳng hạn như Đấng Chữa Lành. Tất cả điều đó ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là tự hữu. Nhưng bản chất Ngài là Đấng Cứu Rỗi, Ngài là Cha-...Ngài không phải là Thiên sứ, Ngài không có gì cả. Không có gì ngoài chính Ngài. Ngài tự hữu. Không gì khác tồn tại ngoài Đức Chúa Trời.

⁴⁵ Nhưng bản chất Ngài là Đức Chúa Trời, thế thì phải có cái gì đó để thờ phượng Ngài, bởi vì Ngài ưa thích sự thờ phượng. Và Hữu thể của Chính Ngài đã tạo dựng nên những sinh vật để thờ phượng Ngài. Bây giờ, tạm thời, chúng ta hãy dừng đến điều đó lần nữa, tạm thời lúc này, chúng ta sẽ không đi qua toàn bộ sự việc, nhưng anh em sẽ hiểu được điều đó trên băng ghi âm. Nhưng thế thì bởi vì rằng Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài đã làm nên các Thiên sứ, và các Thiên sứ thờ phượng Ngài. Các Thiên

sứ vẫn thờ phượng Ngài.Ồ, các Thiên sứ mà đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời có sáu, bộ cánh, sáu bộ cánh. Họ mang hai cánh để che mặt Họ, hai cánh che chân của Họ, và hai cánh để bay, trong sự Hiện diện của Ngài, đang kêu lên ngày và đêm, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Đó là những gì Kinh Thánh nói. Họ đã thờ phượng Ngài, bởi chưng đã tạo nên điều gì đó để thờ phượng Ngài.

⁴⁶ Thế thì bên trong của Ngài là một thuộc tính của Đấng Cứu Rỗi. Làm thế nào có thể một trong những Tạo vật kia, khi ở đó không có tội lỗi hay không có những ý tưởng tội lỗi, làm sao một trong Chúng có thể bị hư mất? Điều đó không thể được. Vì thế phải có điều gì đó được tạo ra có thể bị hư mất, để Ngài có thể là Đấng Cứu Rỗi. Bên trong Ngài là Đấng Chữa Lành. Anh chị em tin Ngài là Đấng Cứu Rỗi không? Anh chị em tin Ngài là Đấng Chữa Lành không? Nhưng điều gì xảy ra nếu không có gì để cứu rỗi hay chữa lành? Đấy, phải có điều gì được tạo nên theo cách đó.

⁴⁷ Vì thế bấy giờ, Ngài đã không hề tạo ra nó cách ấy, nhưng Ngài đã đặt con người trên quyền đạo đức tự do, “Nếu người lấy *điều này* người sống, nếu người lấy *điều kia* người chết.” Và mỗi người tồn tại trên thế giới vẫn đặt trong việc giống như vậy. Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, đã biết ai sẽ chấp nhận và ai sẽ không. Nếu Đức Chúa Trời hiện nay...

⁴⁸ Một nhà thần học đã nêu ra một câu hỏi cho tôi, ngày hôm qua, người đó đã tham dự những buổi nhóm hay nghe những băng ghi âm, nói, “Một câu hỏi!” Ông nói, “Thế thì Đức Chúa Trời là vô sở bất tại à? Thế thì,” ông nói, “Ngài có thể ở khắp mọi nơi chẳng?”

⁴⁹ Tôi đáp, “Ngài không vô sở bất tại theo cách nghĩa từ ngữ đó nói vô sở bất tại. Ngài không thể là một Hữu thể và rồi là một đấng có mặt khắp mọi nơi. Nếu Ngài có mặt khắp mọi nơi, tại sao anh câu nguyện để được Đức Thánh Linh? Nếu Ngài hiện diện khắp mọi nơi, Ngài lấp kín mọi chỗ rạn vỡ, mọi góc, mọi chỗ nứt, mọi tế bào, mọi thớ thịt, mọi thứ khác có ở đó.” Tôi nói, “Tại sao Ngài tìm kiếm Môi-se, nếu Ngài có mặt ở mọi nơi, cho đến cùng? Tại sao Ngài chạy lên chạy xuống trong vườn Ê-đen, kêu lên, ‘A-đam ơi, A-đam ơi, con ở đâu?’ nếu Ngài có mặt mọi nơi?”

⁵⁰ Ngài vô sở bất tại vì Ngài là Đấng vô sở bất tri. Ngài biết mọi sự vì Ngài là vô hạn, là vô hạn khiến Ngài vô sở bất tại. Là vô sở bất tại, thế thì, là vô hạn, thế thì, Ngài ngồi trên Trời. Ngài ở trong một nơi bởi vì Ngài là Hữu thể.

⁵¹ Nhưng, bởi vì vô hạn, thế thì Ngài biết mọi sự. Biết mỗi lần con muỗi nháy mắt nó. Biết từng con ong thợ, lỗ tổ ong nơi nó đi vào để cho mật. Ngài biết từng con chim sẻ đậu trên cây. Ngài biết mọi ý nghĩ trong trí của bạn, bởi vì Ngài là vô hạn và vô sở bất tri. Đó là, Ngài không chỉ là Ngài vô hạn, Ngài còn thông biết mọi sự, Ngài biết mọi sự. Nhưng Ngài là một Hữu thể, Đức Chúa Trời là một Hữu thể, và ra từ Hữu thể này khởi đầu sản sinh ra những điều này.

⁵² Và tội lỗi, tôi có nói đêm nọ, tội lỗi không phải là một sự dựng nên. Không có điều gì đã dựng nên mà không hoàn hảo. Đức Chúa Trời đã sáng tạo nên mọi thứ tốt lành. Tội lỗi không phải là một sự sáng tạo. Nói, "Ồ, đó chính là sự dựng nên của tội lỗi." Anh em đã nghe điều đó. Nhưng đó là sự nhầm lẫn. Tội lỗi...Chỉ có một Đấng Sáng Tạo duy nhất, đó là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không thể tạo ra tội lỗi, bởi vì Ngài thánh khiết và không có điều gì ở trong Ngài làm nên nó. Tội lỗi là sự xuyên tạc; không phải là sự dựng nên, nhưng nó là sự xuyên tạc. Tội ngoại tình là hành động công bình đã bị làm cho bại hoại. Lời nói dối là một sự thật bị nói sai. Bất cứ tội lỗi nào, bất cứ tội lỗi nào đều là sự công bình đã bị làm cho bại hoại.

⁵³ Vì thế bây giờ, Đức Chúa Trời sắp đặt. Ngài đã biểu lộ chính Ngài rồi, Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài đã biểu lộ chính Ngài như một Đấng Cứu Rỗi rồi, con người bị hư mất và Ngài đã cứu họ. Ngài đã biểu hiện Ngài như là Đấng Chữa Lành rồi. Đừng làm bất cứ điều gì khác mà người ta nói về Ngài; Và Ngài là, dù sao đi nữa, thật sự không hề thay đổi. Ngài là Đấng Chữa Lành, Ngài là Đấng Cứu Rỗi, Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài là Đời đời. Và Ngài có mục đích. Và mục đích của Ngài là, từ ban đầu, để tạo nên những tạo vật mà yêu mến Ngài và thờ phượng Ngài.

⁵⁴ Và Ngài đã dựng nên những tạo vật, và những tạo vật đã sa ngã. Và rồi Đức Chúa Trời, bởi sự vô hạn của Ngài, nhìn xuyên suốt dòng thời gian và đã thấy mỗi người mà sẽ được cứu. Mỗi

người, Ngài đã biết điều đó bởi sự biết trước...bởi sự biết trước. Do đó nếu Ngài, bởi sự biết trước, đã biết ai sẽ được cứu và ai sẽ không được cứu, Ngài có thể định trước. Vì vậy, lời không phải là lời tệt hại như thế chút nào, phải không? Ngài có thể định trước, bởi vì Ngài biết ai sẽ được cứu và ai sẽ không. Cho nên, để nhận lấy được những người sẽ được cứu, Ngài phải làm một—một của lễ chuộc tội vì tội lỗi họ. Ồ, nếu chúng ta có thể, chúng ta cần hiểu được điều đó, chỉ một vài câu ở dưới. Ngài đã định cho chúng ta Sự sống Đời đời, biết rằng những người nào sẽ đặt sang một bên mọi sự, và cho dù nó trông thật thờ ơ với những con cái của thế gian, điều đó sẽ không có ý nghĩa gì với họ, bởi vì họ là con cái của Đức Chúa Trời. Và Ngài đã kêu gọi họ.

⁵⁵ Và Ngài đã sai Chúa Jêsus đến, để Huyết Ngài có thể là sự đền tội, sự chuộc tội bằng Huyết, để làm của lễ chuộc tội, hay là một—một sự chấp nhận, hoặc sự tẩy sạch. Một quá trình thanh tẩy liên tục...Không chỉ một lần ở một lần phục hưng, nhưng “luôn sống động, đang cầu thay,” để Cơ-độc nhân được giữ thanh sạch ngày lẫn đêm. Đó là Huyết của Chúa Jêsus Christ mà làm một—một sự nhận lấy trên cây thập tự ở đó, ở...trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, để thanh tẩy chúng ta liên tục, ngày và đêm, khỏi mọi tội lỗi. Và chúng ta được giấu vào trong cách an toàn. Giấu vào bằng cách nào? Bằng Đức Thánh Linh, vào trong Thân thể của Chúa Jêsus, và an toàn. “Kẻ nào nghe các Lời Ta và tin Đấng sai Ta, thì được Sự sống Đời đời và sẽ không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.” Không còn sự phán xét nữa! Cơ-độc nhân không bao giờ đi đến sự phán xét. Đấng Christ đã đi thay người. Luật Sư của tôi đứng trong chỗ của tôi. Người đã biện hộ cho trường hợp của tôi, rằng tôi là kẻ ngu dại. Ngài đã nói với Cha rằng tôi không xứng đáng, tôi là kẻ ngu dại. Nhưng Ngài đã yêu tôi và Ngài đã thay thế cho tôi, và biện hộ cho tôi, và ngày hôm nay tôi được tự do! Vâng, thưa quý vị. Và Ngài đã đổ Huyết Ngài, dâng ở đó vì tội lỗi của chúng ta.

⁵⁶ Hãy nhớ tối thứ Tư vừa qua, không Cơ-độc nhân...Cơ-độc nhân phạm tội, nhưng một tội nhân không thể phạm tội. Một tội nhân không phạm tội, vì người đó là tội nhân. Người đó chỉ

là tội nhân từ lúc ban đầu, và chỉ thế thôi. Ở đây, lấy ví dụ phía—phía sau của cuốn sách này, nó màu đen, nó đen như thế nào? Nó đen hết thấy. Không có màu trắng ở đó, nó màu đen. Anh em nói, “Phần này nhiều ở đây.” Không, không phải, nó đen toàn bộ. Nó đen hết thấy. Đó là con đường của một tội nhân. Người ấy thật sự bị kết tội ngay từ đầu.Ồ, anh em nói, “Thế nếu người ấy phạm tội tà dâm thì thế nào? Điều gì xảy ra nếu người ấy cưỡng hiếp một phụ nữ nào đó? Điều gì xảy ra nếu người ấy—điều gì xảy ra nếu người ấy đánh bài? Điều gì xảy ra nếu người ấy bắn người nào đó?” Đó không phải là việc của chúng ta. Đó không phải là việc của chúng ta, chúng ta đã có luật pháp ở dưới đây để lo liệu điều đó. Chúng ta không phải là những nhà cải chánh, chúng ta là những nhà truyền giảng Phúc âm. Chúng ta không kết tội người đó vì những gì người đó đã làm, chúng ta không lên án người đó vì phạm tội tà dâm. Chúng ta lên án anh ta vì anh là một tội nhân! Nếu anh ta là một Cơ-đốc nhân, anh ta ắt không làm điều đó. Đúng thế. Nếu anh ta đã được biến đổi, anh ta sẽ không làm điều đó. Nhưng bởi vì anh ta là một tội nhân, đó là những gì khiến anh ta làm điều ấy.

⁵⁷ Đó là chỗ nó đánh bật những—những chỗ dựa ra khỏi những người theo chủ nghĩa pháp lý. Vâng, thưa quý vị. Thưa anh em, cho phép tôi nói với anh em, “Không phải bởi việc làm, nhưng bởi ân điển mà chúng ta được cứu, và điều đó bởi đức tin.” Vâng, thưa quý vị. Vậy thì, tôi sẽ không lên án các anh em theo chủ nghĩa pháp lý, họ là anh em của tôi. Và họ sẽ ở đó thực sự giống như bất cứ người nào còn lại của họ sẽ ở đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã định trước Hội thánh của Ngài được ở đó. Nhưng chỉ sự việc, anh em—anh em cứ để dân sự bị xé ra như thế, họ không biết gì. “Ngày hôm nay, chà, có lẽ nếu tôi—tôi...” Cứ để cho họ biết; chừng nào họ có sự đói khát về thế gian, họ không ở đó lúc ban đầu.

⁵⁸ Tôi không sống thật với vợ tôi bởi vì tôi nghĩ cô ấy có thể ly dị tôi. Tôi sống chân thật với vợ tôi bởi vì tôi yêu cô ấy. Đó là địa vị hợp pháp mà chúng ta đã nhận lấy, đó là chúng ta yêu nhau. Trước tiên, trước khi nó có thể ở đó, nó phải là tình yêu thương. Tôi yêu nàng. Mặc dù tôi tin nếu tôi làm điều gì đó sai, nàng có

thể tha thứ cho tôi, dù thế nào đi nữa tôi vẫn sẽ không làm điều đó. Tôi yêu nàng.

⁵⁹ Đó là chính đường lối của nó với Đấng Christ. Nếu tôi—nếu tôi sống...tôi đã năm mươi, nếu tôi sống được chín mươi hay một trăm, có năm mươi năm nữa để giảng; và tôi không bao giờ giảng một lần, đi xuống và ngồi bên dòng sông, tôi được cứu dù thế nào đi nữa. Đức Chúa Trời đã cứu tôi bởi ân điển Ngài, bất cứ điều gì tôi từng làm, đã làm được đều không xứng đáng, hay bất cứ điều gì khác. Tôi giảng bởi vì tôi yêu Ngài và tôi yêu dân sự Ngài. Và đó là lý do tôi biết tôi vượt qua sự chết mà đến Sự Sống, bởi vì tôi yêu họ và tôi đi theo họ. Cho dù họ ở trong loại tình trạng nào đi nữa, tôi cũng đi theo họ dù sao đi nữa. Đi để được họ dù thế nào đi nữa, lôi kéo họ cho dù thế nào đi nữa. Nếu quý vị mục sư truyền đạo bất đồng ý kiến và những người khác không đồng ý, và những giáo phái không đồng ý, điều đó không ngăn cản tôi. Có điều gì đó! Điều đó đã không ngăn cản Ngài! Ngài đến ngay giữa những người không tin, và điều đó không ngăn được Ngài, Ngài tiến thẳng tới dù thế nào đi nữa. Đó là những gì chúng ta làm, đi ra và kiếm được họ, bắt lấy họ dù sao chẳng nữa. Cho dù, với tới, vồ lấy, nắm giữ với hết sức mình. Anh em không biết họ là ai. Hãy cứu họ. Đó là bởi vì tình yêu thương. Không phải bởi vì rằng “Tôi phải,” nhưng bởi vì tôi yêu mến, bởi vì anh em yêu mến.

⁶⁰ Nói, “Tôi phải đi làm cho điều đó cho đúng với người phụ nữ đó, nhưng, tôi nói với anh em ngay bây giờ, tôi nghĩ bởi vì tôi đi nhà thờ nên tôi phải làm tốt điều đó.” Không, anh em là người nên làm tốt, trước tiên. Hiểu không? Hiểu không? Nếu anh em không có tình yêu thương của Đức Chúa Trời trong lòng mình, điều gì đó khác khiến anh em biết rằng mình sai, thế thì anh em đi—thế thì anh em đi làm nó cho đúng với Đức Chúa Trời. Rồi anh em sẽ làm điều đó tốt với người lân cận của mình.

⁶¹ Chúa Jêsus đã dạy giống như vậy. Ngài phán, “Nếu người đến bàn thờ, và có một...nhớ lại có sự chống đối người lân cận hay người anh em, thì hãy đi giảng hòa với người ấy, trước đã.”

⁶² Bây giờ, bây giờ trong những thời kỳ phải đến. Chúng ta đã có tối thứ Tư, “những sự tỏ ra.” Và chúng ta nắm bắt điều đó sáng

nay, trong “những sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời.” Nói cách khác, Đức Chúa Trời đang chờ đợi. Và rồi ở kỳ cuối cùng khi hết thấy chúng ta đều đứng trước Ngài. Những Thiên sứ không bị hư mất. Họ không biết cách vui hưởng những ơn phước như chúng ta, họ không hề bị hư mất. Nhưng tôi biết tôi đến từ điều gì, tôi biết tảng đá nơi tôi đã được đẽo ra, một tội nhân. Anh em biết mình được đẽo ra từ đâu. Vậy thì khi chúng ta được tìm thấy, lúc ấy chúng ta có thể đứng trước Đức Chúa Trời. Ồ, đó sẽ là một ngày tuyệt diệu biết bao!

63 Thế thì địa vị làm con, sự ban địa vị. Vậy thì, Đức Chúa Trời đang thực hiện điều này trên công việc. Và bây giờ nếu tôi có thể đưa điều này cho anh em, thế thì chúng ta sẽ bắt đầu ngay bây giờ câu thứ 5, tôi muốn đọc Nó.

Bởi sự định trước cho chúng ta được trở nên địa vị làm con cái của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt vui thích của Chính Ngài,

64 Đó là sự vui thích của Đức Chúa Trời để làm theo ý định của Ngài, chấp nhận, ban địa vị. Bây giờ Ngài đang làm gì? Sắp đặt Hội thánh của Ngài. Trước hết, Ngài đã kêu gọi hội thánh của Ngài, Giám Lý, Trưởng Lão, Lutheran, Báp-tít, kêu gọi họ. Rồi Ngài đã làm gì? Ban Đức Thánh Linh đến và ban cho họ phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

65 Tôi muốn những người Ngũ Tuần các anh bỏ điều này ra khỏi lòng mình. Ngũ Tuần không phải là một giáo phái; ngũ tuần là một kinh nghiệm. Chính là Đức Thánh Linh. Nó không phải là một tổ chức. Anh em không thể tổ chức Đức Thánh Linh. Ngài sẽ không ủng hộ điều đó. Vậy thì anh em đã có một tổ chức mà anh em gọi thế, nhưng Đức Thánh Linh di chuyển ra ngay và để cho anh em ngồi ngay chỗ anh em hiện có, và chỉ cứ tiếp tục đi. Hiểu không? Ngũ tuần không phải là một tổ chức; ngũ tuần là một kinh nghiệm.

66 Và rồi Đức Chúa Trời đã ban cho con cái Ngài sự Sinh ra mới, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Họ đã đến ngay gần Nó khi họ thanh tẩy chính mình, qua Nazarene, Hành hương Thánh khiết. Rồi đi đến kinh nghiệm ngũ tuần, hay phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sự khôi phục các ân tứ. Họ đã đi đến nói tiếng lạ

và thông giải tiếng lạ, và được ban cho ân tứ chữa lành và những phép lạ, và những dấu kỳ phép lạ bắt đầu đồng hành với họ. Bây giờ họ là con cái, họ là con cái của Đức Chúa Trời. Họ có địa vị trong Đấng Christ. Họ trở nên con cái bởi sự Sinh ra. Và sự Sinh ra mới và sự biến đổi tự Nó là Đức Thánh Linh.

⁶⁷ Anh em thậm chí không được biến đổi cho đến khi anh em nhận được Đức Thánh Linh. Đó là những gì lời Kinh Thánh đã nói. Chúa Jêsus đã phán cùng Phi-e-rơ, hãy hỏi bất cứ ai, hãy đọc Kinh Thánh của mình, người đã được xưng công bình bởi tin nơi Đức Chúa Jêsus, trở nên môn đồ, một sứ đồ. Chúa Jêsus đã ban cho người các chìa khóa của Nước Trời. Và Giăng 17:17, Ngài đã thánh hóa họ, ban cho họ quyền năng, sai họ đi ra, đuổi các quỷ và những việc khác, đã thánh hóa họ. “Xin làm họ nên thánh, Cha ôi, qua Lẽ thật của Cha. Lời Cha tức là Lẽ thật. Con vì họ Tự làm nên thánh.”

⁶⁸ Đó là một trong những lời êm dịu nhất mà tôi từng nghe. “Cha ôi, con vì họ Tự làm nên thánh.” Anh em có biết Ngài có quyền có một gia đình không? Ngài là một con người. Anh em có biết tại sao Ngài có quyền có một người vợ không? Ngài là một Người. Ngài có quyền có tất cả mọi thứ này, nhưng Ngài đã phán, “Cha ôi, con vì họ Tự làm nên thánh. Con Tự làm nên thánh.”

⁶⁹ Tôi đã nói chuyện với một nhà truyền giảng trẻ tuổi ngày hôm qua, tôi định giảng dạy cho anh trong vài đêm ở đại lộ phía trên đây. Và tôi đã hỏi anh về một điều nào đó, anh nói, “Đúng, thưa Anh Branham, nhưng hầu hết những người của tôi không tin điều đó.”

Tôi nói, “Hầu hết họ là những người tuân giữ luật pháp tuyệt đối à?”

⁷⁰ “Vâng.” Anh không tin điều đó. “Nhưng,” anh ấy nói, “vì cơ họ!” Ô, tôi muốn ôm cổ anh ta. “Vì họ, đấy, tôi tự làm nên thánh vì họ.”

⁷¹ Ô, Chúa Jêsus đã huấn luyện mười hai người, qua mười hai người đó đã đem Phúc âm đến cho thế giới. Và Ngài đã phán, “Con vì họ Tự làm nên thánh.” Hãy tự làm vì những người lân cận của anh em, vì cơ một người nào khác. “Chớ dùng sự tự do

của anh em làm cái màn che sự hung ác,” Phao-lô đã nói, “song anh em phải tự làm nên thánh!” Cư xử đàng hoàng với người lân cận, giống như một tín đồ Đấng Christ chân thật phải làm. Hãy để sự thông công của anh em là, nếu anh em đương đầu với kẻ thù của mình, anh em tự làm nên thánh vì người ấy, là kẻ không biết điều anh em phải làm.

⁷² Bây giờ sự đặt để địa vị làm con. Điều trước tiên sau khi người con đã ở trong, người đó trở nên một con trai, nhưng thế thì chúng ta thấy cách ăn ở của người đó là những gì đặt người ấy vào địa vị làm con, cho dù người ấy cư xử đúng hay không.

⁷³ Và đó là Ngũ—Ngũ tuần...Bây giờ hãy để tôi chỉ ra cho anh em thấy rằng Ngũ Tuần không phải là một giáo phái. Bao nhiêu tín đồ Báp-tít ở đây là tín đồ Báp-tít, mà đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, hãy giơ tay lên cho chúng ta thấy. Hiểu không? Bao nhiêu người Giám Lý ở tại đây đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, hãy giơ tay các bạn lên. Bao nhiêu người Nazarene ở đây đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, hãy giơ tay lên. Những tín đồ Trưởng Lão, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh? Hiểu không? Lutheran? Các giáo phái khác, mà không thuộc về Ngũ Tuần chút nào, chỉ thuộc về giáo phái nào đó, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, hãy giơ tay lên cho chúng ta thấy. Hiểu không? Thế thì Ngũ Tuần không phải là một giáo phái, đó là một kinh nghiệm.

⁷⁴ Vậy thì, Đức Chúa Trời đem anh em vào Thân thể của Đấng Christ. Vậy thì Ngài làm gì? Sau khi anh em đã tự chứng tỏ mình, tự làm nên thánh bằng cách cư xử tốt đẹp, vâng phục Đức Thánh Linh, cho dù thế gian có nói gì đi nữa.

⁷⁵ Tôi—tôi đang trần trở với điều này thật sự khó, đấy, bởi vì... tôi không muốn nói nó là thô lỗ. Tôi—tôi...làm ơn đừng—đừng—đừng thực sự, đấy. Thực ra đừng nghĩ rằng tôi thì—tôi có ý thế. Tôi—tôi không muốn vậy. Điều khiến tôi lo lắng, là giữ được dân sự và giảng cho họ Lễ thật Đức Chúa Trời đã ban này, và họ sẽ quay lại quanh quẩn ngay và chỉ tiếp tục làm điều tương tự, và nói họ đã có Đức Thánh Linh rồi. Điều đó chỉ gần như hủy hoại anh em, đấy. Vấn đề là gì? Họ quay lại ngay với việc tương tự, thật giống như dân Y-sơ-ra-ên, họ muốn một vua để vua này có

thể cai trị họ và khiến họ hành động giống như dân A-mô-rít và dân A-ma-léc và dân Phi-li-tin.

⁷⁶ Các bà có biết, thưa quý bà, về việc mặc quần là sai không? Các bà biết điều đó không? Các bà có biết cắt đi những lọn tóc của mình là sai không? Các ông có biết nó sai, thưa ông, vì các ông tiếp tục hút thuốc và hành động theo cách các ông làm không? Các ông biết điều đó sai vì các ông không phải là người chồng trong nhà của mình, vợ các ông nổi cơn giận một chút và đuổi các ông ra khỏi cửa và các ông nói, “Vâng, phước cho lòng em, em yêu quý, anh sẽ trở về ngay mà”? Các ông có biết các ông...Làm sao anh em có thể êm dịu trong Nhà của Đức Chúa Trời khi anh em thậm chí không thể cai trị được nhà riêng của mình? Điều đó hoàn toàn chính xác. Chị em có biết, thưa chị em, chồng chị em không những là chồng của chị em, mà anh ấy còn là người cai trị của chị em không? Đức Chúa Trời đã phán vậy. Bởi vì rằng người chồng không bị lừa dối, người đàn bà đã bị lừa dối. Và những thầy giảng các ông sẽ tiếp tục bổ nhiệm những nữ mục sư và những nữ truyền đạo trong các giáo hội của mình, biết rằng Lời của Đức Chúa Trời lên án điều đó.

⁷⁷ Anh em sẽ không ngớt dùng danh “Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh” để làm phép báp-têm, khi mà không có một dấu vết nào của lời Kinh Thánh về điều đó trong Kinh Thánh. Tôi muốn một tổng giám mục hay bất cứ ai khác chỉ ra cho tôi ở đâu người nào trong Kinh Thánh đã chịu phép báp-têm như danh của “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.” Tôi muốn người nào đó tỏ cho tôi ai đã từng chịu phép báp-têm cách nào đó ngoài phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus. Nhưng Giảng đã không được... làm phép báp-têm, họ đã chịu phép báp-têm tin rằng Ngài sẽ đến, song họ đã không biết Ngài là ai. Nhưng ngay khi họ nhận biết điều đó, họ phải đến chịu làm phép báp-têm lại như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Tôi muốn một người nào đó...Tôi—tôi đã hỏi hội Phúc Âm Ngũ Tuần, những thầy giảng khác, những người Báp-tít, Giám Lý, và mọi thứ. Họ sẽ không, họ sẽ không nói về điều đó. Tôi muốn thấy lời Kinh Thánh.

⁷⁸ Và thế thì tôi là một “người cuồng tín,” ừm, thế thì tôi “điên khùng,” mất trí, tôi là một “người điên,” chỉ bởi vì tôi đang cố gắng nói với anh em Lẽ thật sao? Vậy thì, điều đó thì—điều đó là thành thật, thưa anh em. Nếu một người bị bán sạch vì Đức Chúa Trời, anh em đã bán hết, toàn bộ, cả thủy. Anh—anh—anh—anh em—anh em được để qua một bên, anh em là—anh em là một tạo vật khác hẳn.

⁷⁹ Nhiều người được gọi, ít người được chọn. Vâng, nhiều người được gọi, anh em nhận được sự kêu gọi trong lòng, “Vâng, tôi tin Đức Chúa Trời yêu thương tôi. Tôi tin Ngài làm điều đó.”

⁸⁰ Nhưng, thưa anh em, rằng, anh em sẽ trở nên hư mất như những người còn lại của họ, bởi vì họ sẽ đến đó ngày ấy, thậm chí nói, “Lạy Chúa, tôi đã nhơn Danh Ngài mà đuổi quỷ. Tôi đã làm nhiều việc khác nhơn Danh Ngài. Tôi đã có những buổi nhóm chữa lành. Tôi đã rao giảng Phúc âm. Tôi đã đuổi quỷ.”

⁸¹ Và Chúa Jêsus phán, “Hãy ra khỏi đây, Ta không biết ngươi bao giờ, hỡi kẻ giả hình. Chỉ những kẻ làm theo ý Cha Ta mà thôi!” Tại sao nhiều người không thể thấy được điều đó? Bây giờ, tôi biết điều đó xúc phạm. Và tôi không—tôi không có ý nói điều đó để làm tổn thương, tôi không có ý là cách đó. Nhưng, thưa anh em, tôi—tôi...

⁸² Hãy lưu ý đến tôi như chúng ta—chúng ta đang ở thời cuối cùng, và Đức Chúa Trời đang nhận làm con, sắp đặt chức vụ trong Hội thánh, trong Thân thể của Đấng Christ, của Ngài. Bây giờ, sẽ không có quá nhiều người Ngài đặt vào đó, tôi định bắt đầu nói anh em điều đó. Anh em nói, “Ồ, được rồi, sẽ có một số người đồng như thế!” Nhưng Ngài, cũng đã có sáu ngàn năm để kéo họ ra. Nên nhớ, sự phục sinh đến và chúng ta được cất lên với họ. Chỉ một số ít trong họ, đấy. Anh em tìm kiếm sự cứu rỗi của mình, nhanh lên. Hãy nhìn lại chính mình và thấy điều gì đã sai trật. Hiểu không? Hãy thấy thật sự—thật sự vấn đề thực sự là gì. Tôi biết rằng điều đó thì—điều đó thì khó, nhưng, hỡi anh em, đó là Lẽ thật. Đó là Lẽ thật của Đức Chúa Trời. Địa vị làm con!

⁸³ Chúng ta nên tràn đầy nhiệt huyết như vậy cho Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ đi ngày và đêm. Không điều gì sẽ có thể ngăn

cản chúng ta, và chúng ta sẽ rất êm dịu và rất dễ chịu, và rất nhân từ và rất giống như Đấng Christ trong đời sống của mình. Điều đó xảy ra trong đời sống hằng ngày. Chúa Jêsus phán, “Hãy xem hoa huệ ngoài đồng, mọc lên thế nào, làm lụng khó nhọc và kéo chỉ; song Ta phán cùng các người rằng vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy.” Sa-lô-môn có những chiếc áo bằng lụa sang trọng mặc vào và được may và những việc khác, nhưng điều đó—điều đó đã không...không phải là những gì Ngài đang nói về. Để cho một hoa huệ lớn lên, nó phải kéo chỉ cả ngày và đêm. Bạn muốn đi trở lại ngay ở đây trên trên điểm cuối cùng của hàng lối để làm gì? Nếu người công bình được cứu rất ít, thì tội nhân (đó là những người không tin) và những kẻ không tin kính, những người nghe Lời và từ chối bước đi trong Nó sẽ ở đâu? Vậy thì chúng ta sẽ làm gì? Hiểu không? Vậy thì đó...

⁸⁴ Đây là, bây giờ, đây là nhà thờ của chúng ta. Chúng ta có thể có bốn hay năm người lạ ở giữa vòng chúng ta. Nhưng đây là nhà thờ, tôi đang giảng cho anh em. Điều này sẽ tiếp tục trong những băng ghi âm. Tôi muốn dân sự lắng nghe những băng ghi âm, nên nhớ, điều này dành cho hội thánh của tôi. Ra ngoài giữa nhiều người ngoài kia, cố gắng là một người khá lịch thiệp để nói cho họ điều đó, để ở lại chỗ đứa bé có thể ở trong những ý tưởng con đồ nhỏ bé của họ. Nhưng khi nó đến thực ra đang nằm dưới Lê thật, chúng ta hãy đặt Nó nằm xuống.

⁸⁵ Địa vị làm con, được ban cho địa vị! Họ ở đâu? Chỉ cho tôi họ ở đâu. Đức Chúa Trời đang kêu gọi con cái Ngài sang một bên bởi sự tỏ ra. Họ không phải nói một lời về điều đó, anh em thấy điều gì đó đã xảy ra. Ban cho địa vị làm con của Ngài, đưa người đó vào trật tự chỉ hoàn toàn với những việc giống như vậy. Người đó—người đó đúng như ở trong địa vị có nhiều thẩm quyền, lời người ấy thật tốt như Thiên sứ trưởng, tốt hơn. Người con được nhận vào gia đình, đặt trên một địa vị cao, đặt ra đó, thay đổi áo mình, thay đổi nét đặc trưng của mình. Người cha làm một buổi lễ, nói, “Đây là con trai ta, từ rày về sau người là người cầm quyền. Người là người cai trị. Người cai quản mọi gia tài của ta. Hết thấy điều ta có đều thuộc về người.” Đúng thế. Lúc đó chúng

ta có thể đi trở lại để giống như vậy, Elah, Elah, Êlôhim, Êlôhim, đây, nơi Ngài tự hữu. Và rồi trở lại qua Giê-hô-va Đấng đã tạo nên điều gì đó, Ngài đã ban cho con người quyền thống trị trên trái đất. Chúng ta đang trông đợi gì? Những sự tỏ ra. Trái đất đang than thở. Chúng ta hãy đi tiếp điều đó và đọc nó. Tốt lắm.

...đã định trước...trở nên địa vị làm con bởi...chính Ngài, theo sự vui thích tốt lành của Ngài về ý Ngài,

Để khen-...khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài,...

86 Ân điển của Ngài là gì? Trở lại trước đây, khi Ngài không phải là Cha; ân điển của Ngài, tình yêu của Ngài, đã khiến Ngài tự làm con, hầu cho chúng ta có thể được định trước trở thành địa vị làm con, để ca ngợi ân điển Ngài. Hiểu không?

...mà Ngài đã làm cho chúng ta có thể được thừa nhận bởi con—con (Người) yêu dấu, ấy là Đấng Christ.

87 Đã khiến chúng ta được nhận như thế nào? Bởi Ngài. Làm thế nào chúng ta có thể ở trong Ngài? Bởi một Thánh Linh, hết thủy đều được làm phép báp-têm trong Ngài. Hãy nghe.

Trong Ngài chúng ta được cứu chuộc, chúng ta có sự cứu chuộc bởi (dòng) huyết Ngài, được tha thứ t-ộ-i-l-ổ-i...

88 Làm thế nào anh em có thể giảng sự định trước, về sự sự định trước và sự sắp đặt của Đức Chúa Trời, trừ phi có một sự chuộc tội ở đâu đó? Tại sao là thế? Mỗi ngày anh em phạm sai lầm, mỗi ngày anh em làm điều sai trái. Nhưng nếu anh em được sanh lại, đàn ông hay đàn bà, ngay khi anh chị em phạm lỗi, Đức Chúa Trời biết anh chị em hối tiếc vì điều đó. Anh chị em sẽ đứng trong sự hiện diện của—của Tổng thống Roosevelt hay bất cứ người nào khác, và nói, “Tôi sai rồi, xin Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi điều này.” Tại sao? Và đó là chỗ sự đền tội bằng Huyết...

89 Anh em lưu ý rằng “t-ộ-i-l-ổ-i.” Một tội nhân là tội nhân, người đó không phạm tội. Nhưng giáo hội phạm tội, làm điều sai trật, có ý tưởng sai, ấn tượng sai, tạo nên sự dẫn đo, đi chập choạng giống như một đứa trẻ bước đi, đang cố gắng học cách bước đi. Nó thực sự chưa biết bước thế nào cho tốt, bởi vì nó là một đứa bé. Nhưng chúng ta có một Bàn tay đã vươn xuống nếu chúng

ta... nắm lấy chúng ta và làm chúng ta bước đi vững chắc, và nói, “Hãy đi bước này theo cách *này*, con ơi.” Ngài không nhắc chúng ta lên và phát vào mông chúng ta vì chúng ta phạm lỗi, Ngài không đánh chúng ta đến chết vì chúng ta đang tập bước đi. Ngài yêu chúng ta như chúng ta yêu thương con cái mình.

⁹⁰ Một người cha thật sự, chân chính sẽ không lấy roi đánh con mình khi nó đang tập tễnh bước đi, nếu nó ngã xuống nền nhà. Với bàn tay to lớn mạnh mẽ cúi xuống và đỡ nó lên, lấy hai tay giữ lấy nó, nói, “Đây là cách con làm điều đó, con ơi. Hãy bước đi như thế *này*.”

⁹¹ Đó là đường lối của Đức Chúa Trời thực hiện Hội thánh Ngài! Vươn tay xuống và ôm nó trong cánh tay Ngài, nhắc nó lên và nói, “Bước như thế *này*, con trai à. Ở đây, đừng—đừng—đừng nói điều đó như thế, hãy nói nó như thế *Này*. *Này*, Ta không quan tâm những gì giáo hội nói, những gì người *này* nói, những gì người *kia* nói, con hãy nói điều đó như thế *Này*. Giống như thế *Này*, đây là Nó! Nếu như Lời Ta giảng dạy Nó, con ở lại đứng với Nó, bước đi với Nó. Hãy làm đúng với Nó. Đừng quan tâm điều mọi người khác nói, hãy ở lại ngay với Nó. Bước đi giống như *Đây*. Đây là cách con bước đi.”

⁹² Tội lỗi của chúng ta; một tình yêu đền tội vì tội lỗi chúng ta, hay là chúng ta không bao giờ có được một cơ hội. Thật chúng ta có thể thực sự neo chặt vào Lời!

...theo như sự giàu có của ân điển Ngài;

Mà Ngài—Ngài đã ban cho đầy dẫy...

⁹³ Điều gì là “đầy dẫy”?Ồ, chao ôi! Mà Ngài đã ban cho *đầy dẫy*, “rất nhiều vô cùng điều đó.”

...Ngài đã ban đầy dẫy cho chúng ta trong mọi thứ khôn ngoan và thông sáng;

⁹⁴ “Thông sáng, tất cả sự khôn ngoan Ngài đã ban cho chúng ta đầy dẫy.” Với hết thảy “sự khôn ngoan,” không phải thuộc về thể gian. Sự khôn ngoan của thể gian là sự ngu dại đối với Ngài, và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời là sự ngu dại đối với thể gian. Thật giống như ngày và đêm, cái này không phù hợp với cái kia. Tuy nhiên khi mặt trời bắt đầu mọc và ban ngày đến, bóng đêm

tan ra từ nơi này đến nơi khác. Và khi Ánh sáng của Phúc âm bắt đầu đến, mọi vật của thế gian thực sự bắt đầu mờ dần. Và nó làm gì? Ngài rải ra ánh sáng Mặt trời trên con cái Ngài, đang bước đi trong Thánh Linh, được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đầy dẫy trong ân điển Ngài, với mọi sự khôn ngoan và thông sáng, sự hiểu biết, và sắc sảo để biết bước đi như thế nào. Anh em biết nó sai, thì cẩn thận với những gì anh em làm, cách mà anh em...Nếu nó sai, hãy coi chừng ngay cả cách anh em tiếp cận nó. Hãy thận trọng! Thật sự sẵn sàng, thực sự chắc chắn rằng anh em biết cách tiếp cận nó. Hãy khôn ngoan như rắn, vô hại như chim bồ câu. Đó là điều Chúa Jêsus đã phán.

⁹⁵ Ô, đây là những thời vàng, thưa các bạn! Chúng ta thực sự có thể ở lại ngày này sang ngày khác. Chúng không tuyệt vời sao? Sự thận trọng, sự khôn ngoan, Ngài đã rải ra trên chúng ta, tuôn đổ ra! Không ban cho chúng ta một thìa, nhưng đã lấy cái xẻng to lớn và cứ tiếp tục đổ nó xuống như thế. Đầy dẫy trên chúng ta, sự khôn ngoan với sự thông sáng của ân điển Ngài! Ô, ân điển lạ lùng, nghe êm dịu dường nào!

Vậy thì, mà Ngài đã ban đầy dẫy cho chúng ta trong mọi thứ khôn ngoan...thông sáng;

Khiến cho chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài...

⁹⁶ Ngài đang nói với ai? Các giáo phái? Hỡi anh em đồng lao, xin vui lòng, đừng nghĩ tôi đang hạ những giáo phái của anh em xuống, tôi không. Tôi đang cố gắng nói với anh em nó là điều sai trật ngay từ đầu. Đức Chúa Jêsus đã phán, “Hãy đi giảng Tin lành,” chúng ta đã đi và làm nên những giáo phái. Đó là lý do chúng ta đã không có Điều đó, chúng ta đang bước đi theo sự khôn ngoan của loài người. Nếu như Calvin có thể sống đây!

⁹⁷ Ô, tôi đã đứng cách đây không lâu bên cạnh mộ của con người vĩ đại, một nhà cải cách vĩ đại. Và tôi nghĩ, ông ấy vĩ đại làm sao! Ông vĩ đại thật! Thế đấy, nó...Tôi sẽ không...Đó là John Wesley. Và tôi nghĩ, nếu John Wesley có thể sống lại được từ ngôi mộ này hôm nay và thấy tình trạng giáo hội của ông, ông chắc hẳn xấu hổ về tên của mình. John Wesley là một người tin kính, một người nóng cháy nhạy bén, như ông đã kêu gọi điều đó.

John Wesley là một người thánh khiết tin cậy Đức Chúa Trời, và bước từng bước theo Ngài. Nhưng sau khi John Wesley đã chết, họ nói, “Chúng ta sẽ làm một giáo hội cho John để chúng ta sẽ có một giáo hội, và chúng ta sẽ gọi nó là giáo hội Giám Lý bởi vì cách thức nên thánh của ông là công việc thứ hai của ân điển.”

⁹⁸ Thế rồi họ lập nên một giáo hội, và ngày nay giáo hội của họ chối bỏ mọi điều mà John Wesley đã ủng hộ. John Wesley đã giảng dạy sự chữa lành Thiêng liêng. John Wesley tin vào làm phép báp-têm bằng Thánh Linh. John Wesley tin vào sự khôi phục mọi ân tứ. John Wesley, Martin Luther, nhiều con người vĩ đại đó đã nói tiếng lạ và thông giải. Và, ngày nay, anh em muốn nói tiếng lạ trong giáo hội Giám Lý hay giáo hội Lutheran, người ta sẽ đá anh em ra ngoài cửa. Vấn đề gì thế? Đúng lúc mà chúng ta phải được đặt làm con, vấn đề gì thế? Họ đã nhận vào một điều gì khác, bởi vì họ không biết sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. Và họ sẽ không bao giờ biết Điều đó qua thần học viện!

⁹⁹ Hãy để tôi đọc một câu cho anh em. Được không? Tốt lắm. Chúng ta hãy lật ra, tôi có viết xuống điều gì đó ở đây. Chúng ta hãy tìm xem bằng cách nào Phao-lô...Bây giờ, ở đây, đây là giáo sư của Sứ điệp này. Chúng ta hãy đến với Công Vụ 9:5, chỉ một phút thôi. Lắng nghe cách mà Phao-lô đã có sự Khải thị này, những gì đã xảy ra. Bây giờ, trong Công Vụ 9 chúng ta khởi sự đọc, như thế này. Đây là lớp học trường Chúa nhật, vậy tại sao không—tại sao không đọc nó? Xin cho tôi biết khi nào tôi ra khỏi...?...

Và Sau-lơ, chỉ hằng ngắm đe...(Ồ, người Do Thái mũi khoằm nhỏ bé, tính khí nóng nảy, bần tiện đó!)... chêm giết các môn đồ của Chúa, đi đến cùng thầy cả thượng phẩm,

Và xin người những bức thư để gọi cho nhà hội thành Đa-mách, hầu cho hễ người gặp người nào...

¹⁰⁰ “Tôi sẽ đi kiếm họ! Nếu tôi có thể thực sự tìm thấy họ, các bạn ạ, điều mà tôi sẽ làm với họ! Đấy, nếu tôi tìm được họ!” Nhưng người đã được định trước!

¹⁰¹ Làm sao bạn biết cụ già bán rượu lậu ở dưới đây không được định trước cho Sự Sống? Làm thế nào bạn biết cụ già đi ngoài đường mà bạn chưa từng nói chuyện, làm thế nào bạn biết rằng một cái bắt tay ngắn ngủi và mời bà ấy đến nhà thờ sẽ không làm bà ấy trở nên một thánh đồ của Đức Chúa Trời, trong sự Vinh hiển nơi xa kia? Khi...Làm sao bạn biết bà ấy không phải? Đó là những gì chúng ta không biết. Nhưng đó là bốn phần của chúng ta. Giống như một người đánh cá quăng lưới mình xuống biển và kéo lên, người đó mang về ếch nhái, cá, thằn lằn, nhện nước, cùng mọi thứ khác, nhưng có một số chúng là cá. Người đó không biết, anh ta chỉ quăng lưới. Đó là điều chúng ta làm. Hãy xem Phao-lô.

...xin người những bức thư để gửi cho các nhà hội thành Đa-mách, hầu cho họ gặp người nào thuộc về đạo, bất kỳ đàn ông hay đàn bà, thì người có thể trói họ và giải họ tới thành Giê-ru-sa-lem. (Thưa anh em, ông thật thô bạo!)

Và khi người đang đi đường, đến gần thành Đa-mách: và thành linh có ánh sáng soi sáng chung quanh người...

¹⁰² Đã có một linh mục đi đến gần, Tiến sĩ F. F. Jones, và nói với với ông, “Bây giờ con cần một—một sự kinh qua thần học viện, con trai à, và ta tin Đức Chúa Trời có thể sử dụng con”? Đó chẳng phải là một lời Kinh Thánh trông kinh khủng, để đọc nó như thế sao? Vậy thì, điều đó đúng là nhiều ý nghĩa...Tôi không nói điều đó để đùa giỡn. Đó là, chúng ta, điều đó thật đúng nhiều ý nghĩa như những gì chúng ta lấy ra từ đó ngày nay. “Anh biết đấy, mẹ anh là người tốt, tôi tin anh có thể làm một thầy giảng tốt.” Hãy theo dõi những gì đã xảy ra.

Và khi—khi người đang đi đường, người đến gần thành Đa-mách: thành linh có ánh sáng soi sáng chung quanh người, một ánh sáng... (chà, bắt đầu sự siêu nhiên)...một ánh sáng từ trời:

Và người té xuống đất, và người nghe có một tiếng phán rằng...Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao người bắt bớ Ta?

Và người thưa rằng, Ngài là ai, Lay Chúa? Và Chúa phán cùng người, Ta là Jêsus mà ngươi bắt bớ; và ngươi đã đến ghim nhọn thì thật là khó chịu cho ngươi vậy.

Và người đã run rẩy và đã kinh ngạc mà thưa rằng, Lay Chúa, Ngài muốn tôi...làm gì? Và Chúa đã phán cùng người, Hãy đứng dậy, và vào trong thành, và người ta sẽ nói cho ngươi điều ngươi sẽ làm.

¹⁰³ Và những kẻ cùng đi với người, và tiếp tục, và họ tìm thấy một người. A-na-nia, dưới đó, đã thấy một khả tượng. Siêu nhiên hết thấy! Và Sau-lơ xưa, anh chàng xấu tính đó! A-na-nia này đã thấy một khả tượng, người nhìn vào trong nhà của ông. Ông là một tiên tri, ông đang cầu nguyện trong nhà, và ông thấy một khả tượng. Ông...Chúa đã phán với ông và nói, “Có một người đang đi xuống trên đường kia, người bị mù ngay trong nháy mắt, và tên người đó là Sau-lơ, người đó là Sau-lơ thành Tạt-sơ.”

¹⁰⁴ Ông nói, “Lay Chúa, tôi đã nghe những điều phi thường. Đừng sai tôi đi, tôi chỉ là một người tầm thường. Đừng sai tôi đi theo người đó.”

¹⁰⁵ Ngài phán, “Nhưng, kìa, trên con đường đi xuống của người đó, Ta đã chỉ cho người thấy một khả tượng. Ta đã xuất hiện với người trong Trụ Lửa. Ta đã đánh người bị mù thực sự như có thể được. Và Ta phải làm cho người bị mù và xé người ra trước khi Ta có thể làm bất cứ điều gì ra từ người. Đấy, Ta phải xé bỏ hết thấy thuyết thần học của người. Người biết đấy, người đó là—người đó là—người đó là một môn đồ vĩ đại ở trong một trong những giáo phái mọc lên ở đó. Người đó có tất cả các loại bằng cấp, người đã không phải chải chuốt về điều gì, nhưng,” Ngài phán, “điều mà Ta phải làm là lấy tất cả thứ đó ra khỏi người.”

¹⁰⁶ Đó là sự việc. Nó đã không đi vào bên trong người nữa, song lấy nó ra khỏi người. Tôi nghĩ đó vấn đề với nhiều giáo sĩ của chúng ta ngày nay; lấy chúng ra khỏi anh em, chỗ mà Đức Chúa Trời có đặt Đức Thánh Linh vào trong họ. Hãy lấy ra! Ở đó, ông đã nói người...

¹⁰⁷ Và ông thưa, “Lay Chúa, nhưng đây—đây—người này là một người kinh khủng.”

¹⁰⁸ Ngài phán, “Nhưng, kìa, người đã cầu nguyện. Vậy thì, người hãy đi xuống một con đường nào đó và người sẽ đến một nguồn nước. Người đi qua bên trái suối ấy, và người đi xuống. Sẽ có một căn nhà màu trắng, hãy đi lên và gõ cửa. Người chỉ đang nằm trong phòng lớn, điều đó xảy ra theo như cách người ta đã tìm thấy người. Hãy đặt tay người trên người, đưa người đến sông của thành Đa-mách và làm phép báp-têm cho người như Danh Đức Chúa Jêsus. Bởi vì, Ta bảo với người điều Ta sẽ làm, người ấy sẽ phải chịu khổ nhiều điều vì Ta, vì người là sứ giả của Ta sai đến cho các dân Ngoại.” A-men!

¹⁰⁹ “Vậy thì, bây giờ, chờ một chút, Chúa ôi! Vậy thì, tôi sẽ hỏi ý kiến trường phái nào?” Tôi sẽ nói với anh em điều chúng ta hãy làm, chúng ta hãy đọc thư Ga-la-ti và tìm ra. Ngay chương—chương trước đó. Chúng ta hãy khám phá Ga-la-ti 1, và bắt đầu ở câu thứ 10, và chúng ta hãy tìm thấy Phao-lô đã đi học trường gì, thần học viện gì, và bàn tay của ai đã đặt trên người, và, ồ, tất cả điều đã xảy ra. Ga-la-ti chương thứ 1. Để tiết kiệm thì giờ, chúng ta hãy bắt đầu về sự biến cải của người, câu thứ 10.

Còn bây giờ có phải tôi mong người ta ưng chịu tôi, hay là Đức Chúa Trời? hay là tôi muốn đẹp lòng loài người chăng? ví bằng tôi còn tìm kiếm để làm đẹp lòng loài người, thì tôi chẳng phải là tôi tớ của Đấng Christ.

¹¹⁰ Ồ, chao ôi, chao ôi, chao ôi! Tôi chỉ nói một chút điều gì đó trước điều này ở đây. Ga-la-ti 1, lấy câu thứ 8. Bao nhiêu người biết rằng Phao-lô là một người đã làm cho họ chịu phép báp-têm lại như Danh Đức Chúa Jêsus, Công Vụ 19? Chắc chắn điều đó. Chúng ta hãy lấy chỉ một chút ở trên đây, câu thứ 8—thứ 8.

...dầu chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với tin lành mà chúng tôi đã truyền cho anh em, hãy để người ấy bị nguyền rủa.

¹¹¹ Anh sẽ nhận Tin lành này ở đâu, Phao-lô? Câu thứ 9.

...chúng tôi đã nói rồi, nay tôi lại nói lần nữa, Nếu ai truyền cho anh em một tin lành khác với tin lành mà anh em đã nghe, đã nhận, hãy để người ấy bị nguyền rủa.

112 Nếu người là một thiên sứ trưởng, nếu người là một giám mục, nếu người là tổng giám sát, nếu người là Tiến sĩ A gì đó, là bất cứ ai, nếu người không giảng dạy phép báp-têm bằng nước nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, không giảng sự khôi phục những ân tứ, sự Đến của Đấng Christ, tất cả những điều này, hãy để người bị nguyên rủa! Nếu người cố lấy bất cứ Lời này đây và nói điều đó dành cho thời khác và đặt nó trên vài ý tưởng mới làm cho đẹp mà chúng ta đã học ở thần học viện, hãy để người đó bị nguyên rủa!

113 Chúng ta hãy đọc tiếp, xem thử Phao-lô nắm bắt điều đó như thế nào, xem như thế nào, những gì tôi đang cố gắng nói với anh em sáng nay.

Còn bây giờ có phải tôi mong người ta ưng chịu tôi, hay là Đức Chúa Trời chẳng? hay là tôi muốn đẹp lòng loài người chẳng? Ví bằng tôi còn làm cho đẹp lòng loài người, thì tôi chẳng phải là tôi tớ của Đấng Christ.

114 Làm sao tôi có thể mong ước điều gì, làm sao một người có thể yêu Đức Chúa Trời, và đặc biệt, một thầy giảng, lại mong ước làm điều gì trừ phi bị người ta ghét? Nhiều người sẽ ghét bỏ anh em. Thế đấy, họ đã nói...Chúa Jêsus phán, “Nếu người ta gọi Ta, Người Chủ của nhà...Ta là Chủ, lớn hơn hết trong tất cả các người. Ta là Đấng có thể làm nhiều phép lạ hơn và làm nhiều hơn nữa bởi Đức Thánh Linh hơn hết thầy các người, bởi vì Ta đã có sự đầy đủ trọn vẹn trong Ta. Và nếu người ta đã gọi Ta là ‘Bê-ên-xê-bun,’ phương chi là họ sẽ gọi các người? Nhưng,” phán, “chớ lo về các người sẽ nói gì, vì chẳng phải tự các người nói đâu, ấy là Cha các người sẽ từ trong lòng các người, nói ra vào lúc đó. Hãy cứ làm đúng với Lời.” Và Ngài, khi Ngài thông qua Sách được viết ra, Ngài phán, “Nếu ai bớt một Lời trong Sách này hay thêm một lời vào Nó, thì cũng sẽ bị lấy phần người đó ra khỏi Sách Sự Sống, dành cho người đó.” Xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta ở lại đúng với Nó!

115 Bây giờ câu kế tiếp, xin để tôi đọc bây giờ, đọc nhanh lúc này.

Nhưng tôi đảm bảo...Điều đó thì, đem anh em đến sự phán xét. Tôi đảm bảo với anh em, thưa anh em, rằng tin lành mà tôi đã truyền chẳng phải đến từ loài người đâu.

Vậy thì, tôi chẳng phải tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, hay Ngũ Tuần; chẳng phải đến từ loài người đâu. Cũng không...

Vì tôi đã không nhận điều đó từ một người nào, tôi cũng không được dạy nó,...

116 “Tôi không bao giờ nhận điều đó từ một người, cũng không từ thần học viện, không bởi tiến sĩ nào, không thần học nào, không trường giáo dục nào. Tôi không bao giờ nhận điều đó theo cách ấy, tôi không bao giờ dạy theo cách đó, tôi không bao giờ tìm kiếm nó theo cách đó, nó không bao giờ đến với tôi cách đó.” Thế thì nó đến như thế nào, hỏi Phao-lô?

...đã dạy nó, nhưng bởi sự tỏ ra của Đức Chúa Jêsus Christ.

117 “Khi Đấng Christ tỏ ra chính Ngài với tôi, rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời, khi Trụ Lửa đó giáng xuống trên tôi ngày ấy, tôi đã nói, ‘Ngài là Ai, lạ Chúa?’ Ngài đã phán, ‘Ta là Jêsus.’”

118 Bây giờ, tôi sẽ chỉ ra cho anh em thấy điều gì—điều gì đã xảy ra với người. Bây giờ, ngay bây giờ nếu một người đã từng trải, họ có thể muốn cho người đó mười năm để học tiếng Hi Lạp, và mười năm nữa để học những điều khác, và ngay lúc đó người ấy chết. Hãy xem.

...cũng không nhận nó từ người nào, tôi cũng không học nó, nhưng bởi sự tỏ ra của Đức Chúa Jêsus Christ.

Vì anh em đã nghe về những cuộc nói chuyện của tôi những lúc trước trong Do Thái giáo,...

119 “Tôi đã là một tiến sĩ lớn, anh bạn à. Tôi đã có điều đó.” Người đã được học dưới chân Ga-ma-li-ên, giáo sư cao trọng nhất họ có trong vùng. Bao nhiêu người biết rằng Ga-ma-li-ên là một trong những giáo sư lớn, lớn nhất? Vâng, thưa quý vị. “Tôn giáo Giu-đa của tôi, anh bạn à, tôi đã bỏ nó xuống; tôi biết tất cả cách nói Tín điều các Sứ đồ như thế nào cùng mọi việc kia, anh biết đấy. Tôi đã biết cách nói như thế nào tất cả những lời cầu nguyện buổi sáng và chúc phước cho dân sự.” Hiểu không?

...cách tôi bắt bớ hội thánh của Đức Chúa Trời quá chừng lúc đó, và phá tán nó: Cách mà tôi đã cố ngăn chặn

đám người thánh quá máu như thế nào! Hiểu không?
Hiểu không?

Và tôi đã tấn tới trong Do Thái giáo...

¹²⁰ “Tôi đã là một người quan trọng. Các bạn à, tôi thật sự...Tôi đã tấn tới, tôi đã cho họ thấy tôi có thể nghiền nát họ, bởi vì tôi đã giết Ê-tiên và tôi đã làm rất nhiều việc khác. Thấy tôi đã làm như thế nào!” Cách mà đã cư xử bất bớ hội thánh thế nào!

Tôi đã tấn tới trong Do Thái giáo hơn nhiều người cùng tuổi trong nước của chính tôi, tôi là người sốt sắng quá đối về truyền thống của tổ phụ họ.

¹²¹ Bây giờ nên nhớ, không phải Lời của Đức Chúa Trời, “truyền thống của các cha ông,” nói cách khác, truyền thống của giáo hội. “Tôi tin tôi là một tín đồ Giám Lý chính cống, tôi là tín đồ Báp-tít chính tông, tôi là tín đồ Ngũ Tuần từ trong lõi.” Ồ, vậy à? Tôi muốn được ở với Đức Chúa Trời từ trong tâm. Vâng, chính là thế. Hiểu không? Được rồi.

...những truyền thống của tổ phụ tôi.

Nhưng khi Đức Chúa Trời đã vui lòng,...(ồ, ờ, Phao-lô, đây này) ...là đấng đã để riêng tôi ra từ lúc còn trong lòng mẹ, đấng đã từng mang tôi đến với thế gian này, và đã lấy ân điển của Ngài gọi tôi,

Để bày tỏ Con của Ngài ra trong tôi,...

¹²² Điều đó như thế nào? “Đức Thánh Linh ở trong tôi! Điều đó làm vui lòng Đức Chúa Trời để nhận lấy tôi, đấng đã để riêng tôi ra từ lúc còn trong lòng mẹ, và ban cho tôi Con, là Đức Thánh Linh trong hình thức Thánh Linh, ở trong tôi, để bày tỏ Chính Ngài trong tôi.” Ô, chao ôi! Ái chà! Tôi—tôi—tôi nghĩ tôi muốn la lớn lên một chút.

¹²³ Nhìn xem, cho phép tôi nói với anh em, thưa anh em. Khi điều đó làm vui lòng Đức Chúa Trời! Ồ, halêlugia! Khi nó làm vui lòng Đức Chúa Trời! Một người cha say rượu. Một người mẹ... Đức Chúa Trời ban phước cho mẹ, mẹ à, tôi sẽ không nói điều gì nghịch lại bà. Nhưng một người mẹ không biết nhiều về Đức Chúa Trời hơn con tỏ biết về đôi giày đi tuyết. Và một người cha nằm say rượu trên đường phố. Và thậm chí không có giày để đi

học, và tóc dài che phủ xuống cổ tôi, và mọi người ghét tôi bởi vì tôi là một người Kentucky ở trên đây tại Indiana. Và cách mà, ồ, cách mà điều đó thực là một cái nhìn rất khó chịu. Nhưng nó làm vui lòng Đức Chúa Trời! A-men! Điều đó làm vui lòng Đức Chúa Trời, Đấng đã để riêng tôi ra từ trong lòng mẹ tôi, hầu cho Ngài có thể bày tỏ Con Ngài trong tôi, bằng việc làm một người truyền đạo về Lời, mà sẽ ở lại đứng với Nó, mà sẽ cho thấy những khái tượng và những dấu kỳ và phép lạ. Và, ồ, chào ôi!

¹²⁴ Hiểu những gì Ngài đang nói về không? Nó làm vui lòng Đức Chúa Trời để làm điều đó! Như thế nào? Hãy lắng nghe kỹ. “Để bày-...” Lấy câu thứ 16 nào.

Để bày tỏ Con của Ngài ra trong tôi, hầu cho tôi rao truyền Ngài ra trong vòng người ngoại đạo; thì lập tức tôi chẳng bàn với hội thánh:

¹²⁵ “Tôi không bao giờ đi đến bất cứ giám mục nào và hỏi ông ấy tôi phải làm gì. Tôi không bao giờ đi đến với thịt và huyết nào, bất cứ tổ chức nào hay điều gì khác. Tôi không bao giờ phải làm bất kỳ điều gì với họ. Tôi không bao giờ bàn với thịt và huyết. Tôi không bao giờ đi lên Giê-ru-sa-lem đến với hết thảy những thầy tế lễ rất thánh và những cha thánh, và hết thảy những người kia, và nói, ‘Này, ông biết đấy, tôi có một khái tượng, tôi phải làm gì với nó? Tôi đã thấy Đức Chúa Jêsus phước hạnh trong một khái tượng.’ Họ nói, ‘Hãy ra khỏi đây, anh à! Thật là...Anh thật là người thiêng liêng quá máu! Thôi được, điều gì đã xảy ra với anh?’ Không, tôi đã có mọi mảnh bằng của họ lúc đầu. Đã có...”

¹²⁶ Và Phao-lô đã nói ở trên đây, tôi có thể chỉ ra cho anh em thấy trong lời Kinh Thánh, mà ông đã nói ông đã phải quên lửng mọi sự mà ông đã từng học biết, và kể nó như không có, để ông có thể biết Đấng Christ. Ô!

Tôi cũng không lên thành Giê-ru-sa-lem đến cùng họ là những sứ đồ trước tôi; song tôi đi qua xứ A-ra-bi, và rồi đã trở về lại thành Đa-mách.

Và sau đó ba năm tôi lên thành Giê-ru-sa-lem đặng làm quen với Phi-e-rơ, và ở với người mười lăm ngày.

127 Và khi chúng ta đọc tiếp, chúng ta thấy rằng ông và sứ đồ Phi-e-rơ không bao giờ gặp người khác trong đời, không bao giờ biết một người khác, không bao giờ gặp một người khác, nhưng khi họ đến với nhau họ rao giảng đồng một Phúc âm. Đức Chúa Trời đã có một trường học. Hiểu không? Đúng thế!

128 Ở đây là Phi-e-rơ, đã đứng lên trong Ngày lễ Ngũ Tuần, nói, “Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, hãy nhưn Danh Chúa Jêsus Christ mà chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi anh em sẽ được nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.”

129 Phi-líp nói, “Ồ, thật vinh hiển thay điều này! Tôi cũng đã nhận điều gì đó để làm. Đi xuống...Tôi đã được sự kêu gọi xuống xứ Sa-ma-ri.” Đi xuống dưới đó và phải làm chứng trên đường phố. Điều trước tiên, một người đau đến gần, đặt tay trên người đó, và bắt đầu nhảy lên nhảy xuống. Nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, chúng ta đây này!” Khởi sự có một buổi nhóm lớn. Ông nói, “Hết thấy anh em đều cần Đức Thánh Linh.” Ông nói, “Điều anh em phải làm, anh em phải chịu phép báp-têm nhưn Danh Chúa Jêsus.” Vì vậy ông đã tiếp nhận họ, mọi người, ở ngoài đó và làm phép báp-têm cho hết thấy họ nhưn Danh Chúa Jêsus. Ông nói, “Hãy đến đây, hối Phi-e-rơ, đặt tay anh trên họ giờ này.” Và họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Phi-e-rơ, tại nhà của Cọt-nây, cũng làm giống như vậy.

130 Phao-lô chưa bao giờ gặp ông hoặc nghe điều gì về ông. Nhưng người đi qua bờ biển của Ê-phê-sô, và người tìm thấy một số môn đồ ở đó. Người tìm thấy một nhà truyền giảng Báp-tít, ông ấy là, A-bô-lô, một luật sư mới trở lại đạo, thông minh, sáng láng, đang lấy Cựu Ước và chứng minh bởi Nó rằng Chúa Jêsus là Con của Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị, Ông là một người lịch lãm. Và họ đang la lớn, họ đang có sự vui mừng. Kinh Thánh nói vậy. Hãy đọc chương 18 và 19 của Công Vụ để thấy điều đó đúng không. Họ đang có sự vui mừng, họ đang nhảy múa trong Thánh Linh, và chạy mọi nơi, anh em biết đấy. Phao-lô nói, “Nhưng anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?”

131 Và với các anh em Báp-tít mà cố gắng thọc điều đó xuống cổ họng dân sự, và đã nói tiếng Hi Lạp gốc nói, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi, hay *khi* anh em tin không?” Tôi

thách thức anh em đưa ra cho tôi tiếng Hi Lạp đó! Tôi đã có bản tiếng Hi Lạp gốc của riêng tôi. Tôi cũng, có bản tiếng Ả-rập, và tiếng Hê-bơ-rơ. Mỗi một bản trong chúng nói, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh *từ khi* anh em tin chưa?”

¹³² Bởi đức tin anh em được cứu, đó là đức tin của anh em vào Đức Chúa Trời. Huyết giữ anh em sạch khỏi tội lỗi, bởi vì nó làm nên một của lễ. Huyết không cứu anh em, Huyết giữ anh em được sạch. Anh em nói mình đã được cứu như thế nào? Bởi đức tin mà anh em được cứu, và điều đó bởi sự biết trước của Đức Chúa Trời, đang kêu gọi anh em. Anh em được cứu, và Huyết làm sự đền tội, luôn luôn giữ anh em thanh sạch. Và thế thì bởi một Thánh Linh anh em chịu làm phép báp-têm để vào trong Đức Thánh Linh, vào trong sự thông công của những kẻ tin, và vào trong sự thông công của Đức Thánh Linh, để được hướng dẫn bởi Thánh Linh, làm những dấu kỳ, phép lạ.

¹³³ Hãy chờ đợi, tiến lên, trông chờ điều gì đó, chỉ một chút thôi chúng ta hiểu điều đó, hi vọng chúng ta hiểu dù thế nào đi nữa. Tôi đã nói với anh em nhắc tôi ở lần này, phải không? Thực sự đã xảy ra giống như tôi đã nhìn thấy nó. Chỉ một—chỉ một hay hai lời nữa. Chỉ một...Một—một chút nữa thôi.

¹³⁴ Sự cứu chuộc này kéo dài bao lâu, bao lâu? Đó là loại cứu rỗi gì? Từ nhà thờ này đến nhà thờ khác chẳng? Từ...Chúng ta hãy lật ra Hê-bơ-rơ 9:11, chỉ một chút, chỉ—chỉ để nhìn để thấy bao lâu, chỉ trong một vài phút. Lật qua Sách Hê-bơ-rơ và chúng ta hãy—chúng ta hãy tìm ra sự cứu rỗi này thực sự đang kéo dài bao lâu. Thấy nó là loại cứu rỗi gì. Bây giờ chúng ta hãy đọc Hê-bơ-rơ 9:11.

Nhưng Đấng Christ đang trở nên thầy tế lễ thượng phẩm của những sự tốt lành hầu đến, bởi đền tạm lớn hơn và trọn vẹn hơn, không phải tay người dựng ra, nghĩa là,...(bây giờ đây là cùng một giáo sư, Phao-lô, đấy)... không thuộc sự tạo dựng...sự tạo dựng đời này;

Cũng không dùng huyết của dê đực hay của bò con, nhưng dùng chính huyết mình Ngài đã vào một lần (bao nhiêu lần? Một lần!) vào nơi thánh, thì đủ hết...(sự cứu chuộc trong một tuần, sự cứu chuộc cho sự phục hưng

sắp đến? Loại gì?...*mà được sự chuộc tội đời đời cho chúng ta.*

¹³⁵ Chữ “Đời đời” có nghĩa là gì? Trong Đấng Christ, sau khi tôi đã tin...Không ai có thể gọi Jêsus, “Đấng Christ,” chỉ bởi Đức Thánh Linh. Vì vậy có ba hạng người: những người không tin, những người giả tin, và những người tin. Nhưng những người mà tin vào Sự sống Đời đời, đã bước vào trong hành lang.

¹³⁶ Hãy lấy đèn tạm xưa, điều đầu tiên họ đã làm gì? Đi vào những hành lang, dân Ngoại. Kế tiếp là bàn thờ bằng đồng, ở đó họ rửa sạch của lễ ở chậu bằng vàng. Điều tiếp theo là giết của lễ dâng, và rảy huyết của nó trên bàn thờ. Rồi, mỗi năm một lần, A-rôn đã xúc dầu, ồ, (bằng gì?) bằng dầu thơm Hoa hồng Sarôn, với loại dầu quý giá mà có mùi thơm trong nó, họ đã đổ nó trên đầu ông, nó chảy xuống trên đường viền áo ông. Hãy xem cách con người này phải đi vào phía sau bức màn, mỗi năm một lần, ông mang huyết đến trước Ngôi Thi Ân. Và ông mang cây gậy của mình vào trong một năm và quên nó đi. Khi họ trở lại sau đó, nó đã đâm chồi và nở hoa. Một cây gậy cũ mà ông đã mang theo bốn mươi năm trong đồng vắng, đã đặt nằm trong Nơi Thánh! Hãy theo dõi, khi họ lấy ra huyết của giao ước, huyết đó, ông đã được xúc dầu. Và ông đã mặc áo trên đó có những cái chuông nhỏ, một quả lựu và một cái chuông. Và con người đó phải bước đi theo cách như vậy, mỗi lần ông di chuyển đôi chân, và di chuyển như thế này và bước đi, họ đã hô lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa.” Ô, chao ôi!

¹³⁷ Tôi đang nói về điều gì? Hãy nghe Nó, hỡi Đèn tạm Branham! Anh em đã có cơ hội của mình. Khi một người đã từng một lần được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, đã được nhận vào gia đình của Đức Chúa Trời, được ban địa vị bởi Cha, và đi vào sự hầu việc ở đây, vào mục đích của đời sống mình, hay cho những gì Đức Chúa Trời đã kêu gọi người đó, bước đi của người ấy phải là “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay!”

“Ồ, anh phải quay sang một bên với điều này và là...”

“Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa.”

“Ồ, anh phải tin tất cả những gì bậc trưởng lão đã nói, *đây*.”

138 Nhưng, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa.” Hãy để Lời Ngài là trước tiên, hãy để Nó là mọi sự mà hiện có, dầm thắm, và ổn định trong lòng anh em! Bước đi của anh em phải ở trong Lời. “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa.”

139 “Ồ, nếu như anh chỉ đến qua đây! Tôi sẽ nói cho anh những gì chúng tôi làm, chúng tôi sẽ tổ chức, đưa anh vào trong tổ chức của chúng tôi, anh sẽ là một con người vĩ đại.”

140 “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa,” cứ tiếp tục đi. Đừng bị tác động vì bất cứ điều gì người nào nói!

141 “Hãy hủy bỏ những băng ghi âm này! Hãy làm *điều này*, hãy làm *điều này*, hãy làm *điều kia*, hãy làm *điều kia*, hãy làm *điều nọ*.”

142 “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa.” Anh em đã có cặp mắt để hướng về Đồi Sọ, và không có điều gì sẽ ngăn cản anh em! Chính sự bước đi của đời sống anh em, anh em đang bước đi xuống Đại lộ của Vua, đã được xúc bằng Dầu quý giá, đang di chuyển vào nơi chí Thánh. Chà! A-men. Tốt lắm.

143 Phao-lô đã nói ông đã không nhận lấy điều Này từ con người. Vậy thì ông nói gì, hãy trở lại với Ga-la-ti, bài học của chúng ta. “Khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài.” Ý muốn Ngài là gì? “Bày tỏ những sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài.” Anh em đang đọc tới, câu thứ 9. Bây giờ tôi sẽ đi rất nhanh và lấy ra câu này, bởi vì chúng ta đang trễ.

144Ồ, mỗi Lời là một như vậy...?...Ồ, mỗi Lời là một quặng vàng. Anh em có thể chỉ lấy Nó và cứ tiếp tục đánh bóng Nó. Anh em có thể đào, tôi có thể...Anh em có thể lấy một trong những Lời ra ở đó, lấy nó ra từ Sáng thế ký và làm cho nó đẹp lên, đưa nó qua Xuất Ê-díp-tô ký và làm cho nó bóng lên lần nữa, anh em có thể đưa nó qua Lê-vi-ký và đánh bóng lại, và, lúc anh em đưa qua Khải Huyền, Nó là Chúa Jêsus ở mọi góc cạnh! A-men. Anh em có thể chỉ làm cho bóng lên chừng nào anh em muốn, đó sẽ là Chúa Jêsus khi anh em đụng đến—khi anh em đụng đến Khải Huyền.

Vì, Ngài đã phán, “Ta là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Còn Đến. Ta là Rễ và Chồi của Đa-vít, là Sao Mai. Ta là An-pha, Ô-mê-ga.” Đó là A và Z trong mẫu tự Hi Lạp. “Ta là từ A đến Z. ĐẤNG TA LÀ! Ta là Tất cả trong tất cả.” Đúng thế. “Ta là Đấng đã sống và đã chết, và hiện nay sống đời đời. Ta có các chìa khóa của sự chết và âm phủ.” Ồ, chao ôi! Mỗi quặng vàng anh em lấy lên ở đây và bắt đầu đánh bóng nó, nó sẽ bóng lên ngay thành Chúa Jêsus.

¹⁴⁵ Nào, chỉ một chút nữa và rồi chúng ta sẽ—chúng ta sẽ—chúng ta sẽ—chúng ta sẽ, chúng ta sẽ ngừng. Đúng thế. Thế thì, chúng ta đang chờ đợi gì? Anh em có mặt ở buổi nhóm này để làm gì? Mục đích của nó là gì? Thế gian đang rên rỉ vì điều gì? Bom nguyên tử đang treo phía trên đó vì điều gì, các phân tử và các nguyên tử là gì? Và, ồ, tất cả là vì điều gì?

¹⁴⁶ Lật qua, Rô-ma chương thứ 8, chỉ một phút. Nó đang chờ đợi điều gì? Tất cả điều này là một sự chờ đợi điều gì? Thì giờ đó là gì? Rô-ma, chương thứ 8, và chúng ta hãy bắt đầu và đọc về điều, ồ, tôi có thể nói chương tám-...Chúng ta hãy bắt đầu khoảng thứ chín-...câu thứ 19, và chỉ—chỉ đọc ngay ở đây vì khiến nó, khiến nó thật dễ chịu. Đúng thế. Tôi biết anh em đang lật đến đó. Tốt lắm. Rô-ma, chương thứ 8, tôi nghĩ là tôi đúng lúc này. Vâng, thưa quý vị. Chương thứ 8, và chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ 18. Chúng ta hãy cứ bắt đầu ở câu thứ 14.

Vì hết thấy những kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là...con của Đức Chúa Trời. Đúng thế.

Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi;...

¹⁴⁷ “Ồ, tự hỏi nếu tôi có thể thực sự đưa điều đó ra không. Óooo, nếu tôi thực sự có thể đưa nó ra lúc này!” Không đưa ra điều gì cả! Không phải là tôi có thể đưa ra hay không, chính là Ngài đã đưa ra. Tôi ở trong Ngài giờ này, đây.

¹⁴⁸ Ồ, anh em nói, “Được rồi, nếu như tôi ở trong Ngài!” Vậy thì anh em—anh em Trưởng Lão nói, “À, chúng tôi luôn tin điều Đó.” Nhưng đời sống của anh em chứng minh rằng anh em không tin,

trừ phi anh em bước đi loại đời sống mà Ngài đã bước đi, anh em tin đồng một Phúc âm Ngài đã giảng dạy.

¹⁴⁹ Anh em nói, “À,” Báp-tít nói, “chắc chắn rồi, tôi tin vào sự an ninh Đồi đời.” Và đi ra khỏi đây và hút thuốc và nháy dầm, và đàn bà thì cắt tóc của họ, tô vẽ mặt mày của họ và hành động giống như là tôi-không-biết-gì? Bông trái của quý vị chứng minh rằng quý vị không tin Nó.

Khi tôi nói, “Anh em có tin vào sự chữa lành Thiêng liêng không?”

“Ồ, Tiến sĩ Jones đã nói nó là vậy, điều đó đã có trong những ngày trước.”

¹⁵⁰ Vậy thì, anh em giả hình! Anh em làm sao vậy? Anh em tội nghiệp như đứa trẻ bị lừa dối. Anh em đi quá xa Phúc âm đến mức thật đáng thương. Anh em đi gieo một bên trên con đường mập mờ về phía một số đồng rác đang cháy. Anh em không thấy những gì Ngài đã phán sao? Rằng, mọi linh mà xưng nhận rằng Chúa Jêsus thì không đến trong xác thịt ngay bây giờ, là thuộc về linh sai trật. Kinh Thánh nói Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Thế thì những gì Ngài đã phán, Ngài hiện có lúc này, Ngài luôn luôn vì đường lối đó. Chỉ lắng nghe.

Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng anh em đã nhận lấy Thần trí của sự-...[Hội chúng đáp, “Sự nhận làm con.”—Bt.]

¹⁵¹ Vậy thì, sau khi anh em đã được nhận lấy, tốt lắm, sau khi anh em đã được chấp nhận. Anh em đã được ban địa vị, thì anh em nhận thức được tầm quan trọng, sau nghi lễ đã nói và anh em được đặt vào trong Thân thể một cách thích hợp. Anh chị em là con trai, chắc chắn, con gái, khi anh chị em được sanh lại anh chị em là thế, đó là sự sanh ra của anh chị em. Nhưng bây giờ anh chị em đã được ban địa vị.

Thật chúng ta đã chẳng nhận lấy thần trí của sự sợ hãi; nhưng chúng ta đã nhận lấy Thần trí, chúng ta đã nhận lấy Thần trí của sự nhận làm con, nhờ đó chúng ta kêu

rằng, A-ba, Cha. Điều đó có nghĩa, “Đức Chúa Trời của con.” Tốt lắm.

Chính Thánh Linh làm chứng với thần trí chúng ta, rằng chúng ta là—chúng ta là con cái Đức Chúa Trời:

152 Làm điều đó như thế nào? Anh em nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Halêlugia! Điều đó không làm tôi khó chịu, tôi là con của Đức Chúa Trời,” và đi ra làm những việc anh em làm không? Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ làm những công việc của Đức Chúa Trời.

153 Chúa Jêsus phán, “Người nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.” Hiểu không? Hiểu không?

154 Nếu—nếu—nếu—nếu cây nho này lớn lên và nó sinh ra một chùm nho, và cây kế tiếp lớn lên và sanh ra một đám bí ngô, có điều gì đó sai trật. Hiểu không? Đó là một giáo hội bỏ đi, nó là một cây nho hoang, nó là một người được ghép vào. Nếu một người bởi một giáo phái nào đó, thuộc về một giáo phái và tự xưng họ là Cơ-đốc nhân, và không có Đức Thánh Linh và có Quyền năng của Đức Chúa Trời và hết thảy những điều này...

155 Vậy thì, nếu anh em đi ra khỏi đây và hành động giống như một trong những người này, chỉ vì anh em đã nói tiếng lạ. Tôi đã thấy ma quỷ nói tiếng lạ. Vâng, thưa quý vị. Tôi thấy họ đã nhảy múa trong linh, và la lớn và sùi bọt mép, cùng mọi việc khác, và tất cả điều đó. Tôi đã chứng kiến điều đó. Tôi là một... Tôi không đang nói về điều đó. Tôi đang nói về Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Chính Đức Thánh Linh làm chứng với thần trí chúng ta, rằng chúng ta là...con cái Đức Chúa Trời:

Và nếu thế thì con cái, cũng là kẻ kể tự; kẻ kể tự của Đức Chúa Trời,...kẻ đồng kể tự với Đấng Christ; miễn là... chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho chúng ta có thể...cũng được vinh hiển với nhau.

Vì tôi tưởng rằng sự đau đớn...

156 Chỉ lắng nghe điều này. Ồ, điều này không tuyệt vời sao!

Vì tôi tưởng sự đau đớn hiện tại chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến là sự sẽ được bày ra trong chúng ta. Trong chúng ta!

Vì muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi...

157 Anh em hiểu ở đây, hiểu một chút—hiểu một lời ngắn ngủi ở đó, đọc bên lề nhỏ, “sự sáng tạo” là đúng, trong tiếng Hi Lạp.

...sự mong đợi của muôn vật, muôn vật đang chờ đợi những sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời.

158 Mọi vật đều đang chờ đợi điều gì? Toàn bộ sự sáng tạo đang trông đợi điều gì? Sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời. Nó đang trông đợi Hội thánh trở vào trong địa vị của mình. Ai là con của Đức Chúa Trời, khi mà A-đam, quyền sở hữu của ông ở đâu? Trái đất. Ông, ông đã sở hữu trái đất. Đúng thế không? Thế thì ông không phải là Elah, Elah, Êlôhim; Ngài là Đức Giê-hô-va. Hiểu không? Điều đó là, “Ta là Đức Chúa Trời, và Ta đã làm nên những con người nhỏ hơn ở dưới của Ta. Và Ta đã ban cho họ quyền cai trị. Và trong lãnh thổ của họ, quyền cai trị ở dưới họ, là ở trái đất.” Con người đã có quyền cai trị trên đất. Và tất cả mọi tạo vật đang trông đợi sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời. Ồ!

Chúng ta đang trông đợi thời đại ngàn năm vui mừng đến,
 Khi Chúa phước hạnh của chúng ta sẽ đến và mang Nàng Dâu trông đợi của Ngài đi;
 Ồ, trái đất đang than thở, kêu khóc cho ngày giải phóng êm dịu đó,
 Khi Đấng Cứu Rỗi của chúng ta sẽ trở lại trái đất lần nữa.

159 Đúng thế không? Hãy chờ đợi. Đức Chúa Trời đang cố gắng đặt Hội thánh của Ngài vào vị trí, để tỏ ra chính Ngài, đang lấy người mà Ngài có thể làm việc qua người đó như thế này, nói, “Linh của Ta đang tuôn chảy nhưng không. Nó kia kia. Đó, đó, Ta—Ta có thể làm việc.” Ở đây, lấy người khác ở trên đây và sắp đặt chỗ cho người, “Ta có thể ban địa vị cho người.” Địa vị làm con, ban địa vị, tỏ ra, lấy người đó ra khỏi đây và đặt một nghi lễ trên người ấy, thăm viếng người ấy qua một Thiên sứ, nói với

người điều gì đó. Vậy thì, nếu người đã được bảo lẽ thật! Bây giờ nếu người thực sự đang bố trí điều gì đó, nó sẽ không có hiệu quả. Không, không, điều đó—điều đó sẽ không hiệu quả, chúng ta đã có rất nhiều về điều đó. Nhưng tôi muốn nói—nhưng tôi muốn nói sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời, khi Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài và Ngài sai người đó đi ra. Và rồi người ấy tiến tới, và những gì người nói là Lẽ thật. Những gì người làm là Lẽ thật. Những gì người ấy làm, người bày tỏ Đấng Christ ra. Anh em đoán xét người ấy bằng cách nào? Bằng cách người đó làm theo Lời, đúng với Lời. Đây, đó là cách anh em biết mọi người, là bằng cách người đó ở lại với Lời. “Nếu họ không nói theo Lời, thì không có Sự Sống trong họ,” Kinh Thánh nói vậy. Hiểu không? Hãy lia bỏ họ.

¹⁶⁰ Bây giờ chúng ta hãy đọc, thế thì chúng ta—chúng ta sẽ phải ngừng lại, vì thì giờ chúng ta đã hết. Được rồi, trong câu 10, hay câu 9, thì đúng hơn.

Làm cho chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, để nhận chúng ta, theo ý tốt mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài:

¹⁶¹ Ngài đã có mục đích của chính Ngài trước khi tạo dựng thế gian. Bao nhiêu người hiểu điều đó? Hiểu không?

Để làm sự định trước đó...

¹⁶² Ồ, chà, chúng ta đến lần nữa đây! Ừm! Ồ, chúng ta hãy—hãy—hãy cứ đi qua điều đó, đây.

...sự định trước đó trong khi kỳ mãn...

¹⁶³ Anh em tin vào sự sắp đặt trước không? Kinh Thánh đã nói vậy, “Sự định trước trong khi kỳ mãn.” Kỳ mãn là gì? Có một kỳ định của, ồ, có một kỳ định về Luật pháp Môi-se. Có một kỳ định về—về—về Giảng Báp-tít. Có một kỳ định về Đấng Christ. Có một kỳ định về tổ chức giáo hội. Có kỳ định về sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh. Bây giờ là kỳ định của địa vị làm con, những gì thế gian đang trông đợi, đang than thở. “Và khi kỳ mãn đến, khi kỳ định của kỳ mãn.” Kỳ mãn đó là gì? Khi những người chết sống lại, khi bệnh tật ngừng lại, khi...khi cả trái đất ngừng rên siết. “Sự trọn vẹn kỳ định của thời gian.” Hãy xem điều này.

*Khi trong kỳ định đó của kỳ mãn Ngài có thể hội hiệp
muôn vật lại với nhau thành một trong Đấng Christ,...*

164 Anh em không vui sao? Ngài sẽ làm điều đó như thế nào? Hội hiệp muôn vật lại trong Ai? [Hội chúng đáp, “Đấng Christ.”—Bt.] Anh em đi vào trong Đấng Christ bằng cách nào? [“Bởi một Đức Thánh Linh.”] Bởi một Thánh Linh chúng ta thấy đều chịu phép báp-têm trong [“một Thân”] một Thân. Và Thân đó là Thân của Ai? [“Của Đấng Christ.”] Đã bị đoán xét rồi. Ngài đã nhận lấy sự đoán xét của chúng ta. Thế thì chúng ta là gì? “Khi Ta thấy [“Huyết.”] Huyết, thì Ta sẽ vượt qua các người.” Mỗi lần Ngài nhìn vào Thân đó, Nó đang ngồi ở đó, đẫm máu. Tôi ở trong đó bằng cách nào? Đức Thánh Linh. Ngài chỉ vượt qua. Ô, chao ôi!

*Và khi kỳ định trước đó trong khi kỳ mãn, để Ngài có
thể hội hiệp với nhau...muôn vật lại trong Đấng Christ,
cả vật ở trên trời,...*

165 Nếu anh em muốn nói về một cái tên, chúng ta sẽ thực sự bắt đầu về điều đó ngay bây giờ trong một lát. Cả gia đình trên Trời được đặt tên là gì? [Hội chúng nói, “Jésus Christ.”—Bt.] Toàn bộ gia đình dưới đất được đặt tên là gì? [“Jésus Christ.”]

166 Có một số phụ nữ tốt ở đây, tốt đẹp, giàu có, một quý bà thực sự, thưa quý bà. Có một Bà Branham, Bà William Branham, bà ấy là vợ tôi. Bà ấy đi về nhà với tôi. Đấy, những người còn lại trong các bà đi về nhà với chồng của mình.

167 Có một Hội thánh sống động vĩ đại của Đức Chúa Trời hằng sống, Nó mang Tên Ngài, Nó được đầy dẫy Thánh Linh Ngài. Điều đó đúng. Tôi không nói...

168 Tôi không lên án những công việc tốt, tôi không lên án những bệnh viện và những việc lành họ làm. Tôi nghĩ rằng điều đó tuyệt vời, và Đức Chúa Trời đang ban phước cho nhân loại đau khổ, đáng thương. Tôi không lên án tất cả những điều khác này mà họ đang làm. Tốt đẹp, điều đó hoàn toàn đúng. Và những tổ chức lớn của họ với hàng triệu đô-la, tôi có thể tin chắc hơn là thấy những tiệm bán rượu ở góc phố, bất cứ lúc nào. Tôi chắc chắn thể hiện sự tôn kính họ như những vị mục sư truyền đạo đứng trên bục giảng.

¹⁶⁹ Nhưng khi đến lúc nó hội hiệp lại với nhau ở lúc cuối của kỳ định, nó sẽ trông chờ cho sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời, trong kỳ định đó...mà Ngài có thể hội hiệp tất cả lại với nhau, tất cả đã được mang vào trong Đấng Christ. Đấng Christ là gì? Bao nhiêu...Bằng cách nào chúng ta vào trong Ngài? Cô-rinh-tô Nhất 12, “Bởi một Thánh Linh chúng ta đều đã chịu phép báp-têm vào trong một Thân, là Thân thể của Đấng Christ, và làm kẻ dự phần của mọi sự ban cho và mọi điều tốt lành mà Ngài đã có.” Đúng thế không? “Và cả trái đất đang than thở, kêu khóc, chờ đợi sự tỏ ra mà khi Đấng Christ và Hội thánh Ngài sẽ kết hiệp với nhau.”

Để...sự định trước trong khi kỳ mãn...hội hiệp muôn vật lại trong một...tất cả trong Đấng Christ, cả vật trên trời, và vật ở trong đất; và ấy cũng là trong Ngài:...đất; ấy cũng là trong Ngài:

Mà...chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp,...

¹⁷⁰ Ô, Anh Neville, tha thứ cho tôi vì đang chiếm mất thời gian này. Tôi...từ ngữ đó “kẻ dự phần kế nghiệp.” Ô-ô-ô-ô! Ô, nó phải vậy! Ô-ô-ô-ô! Tôi biết Ngài...Chính là Anh bà con của tôi. Tôi không...Tôi hi vọng tôi không điên. Tôi—tôi—tôi chỉ...Tôi không nghĩ là tôi điên. Nhưng, ô, chao ôi! Một gì? “Một kẻ dự phần kế nghiệp.” Chúng ta nhận được một cơ nghiệp thừa kế. Người nào đó phải để lại cho anh em điều gì đó. Đức Chúa Trời, trước khi tạo dựng thế gian, đã để lại cho anh em điều gì đó. Một tên được viết trong Sách, mà khi Chiên Con bị giết anh em sẽ có thể nhận biết với Nó. Ô! Chúng ta hãy để dành điều đó cho tối nay. Chúng ta hãy chỉ đọc tiếp một chút. Chà, chà! Chúng ta sẽ đi tiếp đến câu thứ 3 như thế nào tối nay, hay chương 3? Chúng ta thậm chí chưa nắm được bốn hay năm câu về điều này. Bây giờ chúng ta đang tập trung để kết thúc, mặc dầu, tôi sẽ chỉ phải đọc nó và cho qua.

Ấy cũng là ở trong Ngài mà chúng ta trở nên kẻ dự phần kế nghiệp, là...

¹⁷¹ Điều gì? Làm thế nào chúng ta nhận được quyền kế nghiệp này? Bằng cách nào chúng ta nhận được điều đó? Bởi vì chúng ta bước đi ngay thẳng phải không? Làm sao mà chúng ta nhận được

quyền kế nghiệp này? Bởi vì chúng ta đã được định trước. A-men. Chà! Thưa các anh em Arminius của tôi, tôi biết đó là điều khó khăn kinh khủng. Tôi không có ý làm tổn thương, nhưng điều đó thực sự rất tốt để khiến tôi biết rằng nó...Anh em—anh em—anh em đã nhận điều đó, anh em đã nhận nó, thưa anh em, tốt lắm. Anh em chỉ không thấy nó. Anh em đã nhận nó thực sự giống nhau. Hiểu không? Anh em được lắm, đấy, anh em được lắm. Hiểu không? Nhưng, ồ, nhưng thật tốt để nhìn thấy nó. Vâng. Thực sự giống như những gì Anh Neville đã nói về đường có mái vòm, ngày hôm qua, “Anh em lấy một cái thang gấp và đi vòng quanh rồi xem những gì anh em có.” Vâng, thưa quý vị. Đó là những gì Đây thì giống. Thánh Linh của Đức Chúa Trời là thang gấp của chúng ta để nói với chúng ta những gì chúng ta có. Hiểu không?

172 Đấy, kẻ kẻ tự. Ôi, chao ôi! “Được...” Loại kẻ tự gì?

...như đã định trước cho chúng ta được điều đó theo mục đích của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán của chính Ngài:

173 Khi Ngài là...trước khi Ngài là Cha, trước khi Ngài là Đức Chúa Trời, trước khi Ngài là Đấng Cứu Rỗi, trước khi Ngài là Đấng Chữa Lành, trước tất cả điều này, Ngài đã định trước, ghi Tên Chiên Con vào Sách, nhìn xuống qua sự biết trước của Ngài và đã thấy tên của anh em, cũng đã ghi nó trong đó. Đó là gì? Và sau khi chúng ta đến thế gian, sanh ra với cha mẹ tội lỗi; chúng ta đi quanh quần trên thế gian, anh em biết đấy. Điều trước tiên anh em biết đấy, giống như người Do Thái có chiếc mũi khoằm nhỏ bé kia, Phao-lô, anh em biết đấy, và—và người đang thực hiện, và, điều trước tiên, Điều gì đó đã nói, “Ở đây, ở đây, ở đây, ở đây, ở đây!”

Anh em nói, “Ô, A-ba, Cha ôi!”

174 Ở đây, chúng ta bắt đầu đến, đấy. Đã định trước cho chúng ta để hưởng quyền kế tự của chúng ta ở trong Ngài, mà được định trước cho chúng ta. Đấy, chúng ta hưởng điều đó trước khi tạo dựng thế gian. Thấy không? Ô! Vì mục đích của Chính Ngài để thực hiện ý chỉ tốt đẹp của Chính Ngài, điều đó hoàn toàn chính xác, là một Đức Chúa Trời và Đấng Cứu Thế.

*Cũng trong Ngài mà anh em tin, sau khi anh em đã nghe
đạo của lễ thật...*

175 Và Ai là Lễ thật? Chúa Jêsus là Lễ thật, Lễ thật của Phúc âm. Phúc âm gì? Chỉ có một Phúc âm. Ga-la-ti 1 nói, “Đầu cho Thiên sứ truyền cho anh em một Phúc âm nào khác, hãy để người ấy đáng bị nguyên rủa.” Đây là Phúc âm, Phúc âm về sự cứu rỗi của anh em; không có cái khác, không có cái nào khác. “Không—không có danh nào khác được ban cho ở dưới Trời để nhờ đó mà anh em phải được cứu.” Nhưng trong Danh của gì? [Hội chúng đáp, “Đức Chúa Jêsus Christ.”—Bt.] Ô, chà!

*...trong Ngài...mà anh em đã tin, anh em được ấn
chứng...*

176 Ô, “Sau khi anh em đã tin!” Làm sao chúng ta có thể chỉ nhìn lướt qua điều đó, thưa anh em? Chúng ta hãy chỉ để dành điều đó cho tối nay, anh em nói gì? Ô, chao ôi! Tôi—tôi thực không thể đi—đi xa hơn điều đó. Chúng ta hãy để dành điều đó cho tối nay. Tôi thực sự không thể bỏ lại chữ đó “được ấn chứng,” cách mà anh em đi vào trong đó, đấy.

177 Quyền thừa kế bởi sự định trước. Tôi được kế nghiệp điều gì đó. Quyền kế nghiệp cái gì? Phải có người nào đó để lại cho tôi một quyền thừa kế. Chà, anh em nói, “Chúa Jêsus để lại cho anh quyền kế nghiệp.” Xin thứ lỗi? Chúa Jêsus không bao giờ để lại cho tôi quyền thừa kế, Chúa Jêsus không bao giờ để lại cho anh em quyền thừa kế; Ngài chỉ giáng xuống và trả giá cho quyền thừa kế của anh em, mang anh em trở lại với quyền thừa kế của mình. Nhưng tên của anh em đã được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi tạo dựng thế gian. Đức Chúa Trời ban cho anh em quyền thừa kế của mình. Quyền thừa kế của anh em là trước tiên. Chúa Jêsus chỉ đến...Nhiều, đây là cách họ cố gắng thực hiện điều đó, “Đức Chúa Trời phán, ‘Ồ, có nhiều người bị hư mất. Không một người nào trong họ sẽ được cứu, vì vậy Ta sẽ sai Jêsus xuống và có lẽ có thể Ngài sẽ...người nào đó cảm thấy hối tiếc, và biết những gì Ta đã làm và để người được cứu.’” Ô, đáng thương thay! Tôi sẽ không hoạt động chức vụ của tôi như thế, ngay cả đôi lúc tôi kéo dài chức vụ cách tội nghiệp. Hiểu không?

Tôi—tôi hẳn sẽ không làm điều đó như thế. Còn Đức Chúa Trời thì thế nào?

178 Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, đã thấy rõ ai sẽ được cứu và ai sẽ không được cứu, Ngài đã sai Chúa Jêsus đến để cứu những kẻ mà Ngài đã chọn rồi. Phao-lô há chẳng nói, năm câu sau đây, rằng “Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài thậm chí trước khi có thể gian”? Đó là gia sản của chúng ta. Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta, và để Chúa Jêsus đến và trả giá. Đó là gì? Sự đổ Huyết của Ngài, không tội lỗi nào của chúng ta sẽ bị kể đến. Anh em không phải làm điều gì. Nhưng nếu anh em...

179 “Người mà đã nhận biết Lẽ thật rồi lại cố ý phạm tội, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa.”

180 Bây giờ, và đó là chỗ anh em sẽ đứng lên lại, nói, “Điều đó thì thế nào, Anh Branham?”

181 Nhưng chỉ nên nhớ, đấy, “những người đã *nhận biết* về Lẽ thật rồi.” Họ không bao giờ nhận biết Lẽ thật, họ chỉ nhận biết kiến thức về Nó. Hiểu không? Điều đó không thể được cho những ai đã từng một lần bước đi trong ánh sáng, làm kẻ dự phần của Đức Thánh Linh, đã nếm biết quyền năng của Lời tốt lành. Giống như chúng vạch đường ranh giới những người tin quay lại đó. Rất nhiều người đã viết thư cho tôi về điều đó.

182 Những tín đồ bên đường ranh giới đó đã bước thẳng ngay đến đó, Giô-suê và Ca-lép đã đi ngay qua đó. Tại sao? Bây giờ chúng ta sẽ gọi đó là Đức Thánh Linh, miền đất ngoài kia. Ở đây họ quay về lại ở *đây*. Hay phía trên *đây*, nói *đây* là Đức Thánh Linh, và họ quay lui ra ngoài *đây*, anh em thấy đó. Đó là chỗ cho lời hứa, là ở *đó*. “Thế đấy, nếu họ sẽ gửi đi mười thám tử, mỗi chi phái một người, để tất cả các chi phái của chúng ta có thể biết phần kế nghiệp của chúng ta là gì, chúng ta sẽ được chia đất ở bên kia đó, nơi ấy chúng ta được ban địa vị.’ Vì thế, Ta sẽ gửi đi một số thám tử.”

183 Hết thấy họ đã đi qua nơi đó, “Ô, chao ôi! Không. Chúng ta có thể bị gọi là những thánh quá máu, từ lúc đó. Không, ừ-m, chúng ta không thể làm thế.” Hiểu không?

184 Giô-suê và Ca-lép nói, “Tôi sẽ thấy nó trông như thế nào.” Vì thế họ đi qua đây và nhìn khắp chung quanh. Chà, họ đã đi đến đó và chặt một nhánh nho lớn ở đó và trở về. Nói, “Anh bạn à, nó tốt đẹp, nó thật tốt đẹp! Đây này, ném một chút, chúng thật là ngon!”

185 “Ồ, xừ đó thật tốt, nhưng, ồ, hãy nhìn những người to lớn kia...Ồ, chúng ta không thể làm điều đó. Chống lại hết thấy họ những giáo phái to lớn, tất cả những việc to lớn kia ư? Ồ, thật tệ hại, chúng ta không thể làm điều đó. Không, thưa quý vị! Cho dù đó là ai, chúng ta sẽ không. Không, thưa quý vị.” Và họ bắt đầu nói, “Ồ, chúng ta hãy trở về với những nòi thịt của xừ Ê-díp-tô. Chúng ta có thể ở lại dưới đó cũng không hại gì. Chúng ta không thể làm điều đó, con đường này quá thẳng thắn. Chúng ta biết chúng ta không thể làm *điều này*, chúng ta không thể làm *điều kia*.”

186 Cụ Ca-lép nói, “Hãy đứng yên, hết thấy các người!” Giô-suê nói, “Hãy im lặng, mọi người trong anh em! Hãy để tôi nói đôi điều.”

187 “Ôi, than ôi, than ôi, than ôi, chúng ta không thể làm điều đó! Ồ, chúng ta không thể. Này, nếu như tôi phải bỏ được buổi đánh bài của tôi, Anh Branham! Nếu tôi phải để tóc dài ra giống như mấy bà già, tôi thực sự không biết mình có thể làm gì. Nếu tôi phải bỏ những đồ ngăn của tôi, tôi—tôi—tôi, chao ôi, tôi thật không thể, anh biết đấy. Và nếu tôi phải bỏ hút xì-gà, nếu tôi phải làm điều đó!” Anh em so sánh cân nhắc tội nghiệp. Đúng. “Thực sự không thể làm điều đó.”

188 Giô-suê nói, “Ồ, nó thật tốt. Halêlugia! Chúng ta có thể chiếm lấy xừ.” Đó là gì? Họ đang nhìn vào những thành lớn có tường bao quanh. Còn Giô-suê và Ca-lép nhìn vào lời Đức Chúa Trời đã hứa. Hãy làm theo Lời, cho dù anh em là ai đi nữa. Hãy làm theo Lời!

189 Vì Phi-e-rơ nói, “Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, và phải nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, vì lời hứa là dành cho anh em,” (Đất hứa gì?) “và thuộc về con cái anh em, và thuộc về hết thấy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

190 Đừng để điều này làm tổn thương, đóng lại, làm ơn đừng. Hiểu không? Có những anh em Hành hương Thánh khiết và Nazarene, anh em đến ngay vào sự nên thánh, bước thẳng lên ở đây đến chỗ mà anh em thậm chí có thể thấy những nhánh nho, và rồi quay lại và đi về. Thấy điều gì đã xảy ra không? Đó là vấn đề, anh em không bao giờ bước đi qua xứ. Hãy chỉ cho tôi một người Nazarene hay Hành hương Thánh Khiết, hay bất cứ người nào trong số họ trên đất ngày nay, đang có những chiến dịch chữa lành lớn và đã làm những dấu kỳ phép lạ. Hãy chỉ cho tôi một người. Anh em đã ổn định cuộc sống ở Ê-díp-tô, đi trở về với những nỗi tội. Anh em đã dừng lại ở Ca-đe Ba-nê-a. Đúng thế.

191 Hãy xem, và để tôi đưa ra cho anh em một chỗ của anh em, trong Hê-bơ-rơ chương thứ 6. “Vì chưng những kẻ đã được soi sáng một lần,” anh em biết rõ hơn. Nếu anh em không biết, thì bây giờ hãy biết. Hiểu không? “Và đã là những kẻ dự phân, và đã ném các sự ban cho trên Trời.”

192 Đã ném, đấy. Nhiều người đi nhà thờ, và ngồi chung quanh và nói, “Anh biết đấy, họ, họ có thể đúng. Điều đó—điều đó—điều đó có thể đúng. Có thể giống như vậy, nhưng tôi nói với anh, anh bạn à, mất nhiều đức tin để làm được điều đó.”

193 “Đã ném các sự ban cho trên Trời, và đã coi Huyết của giao ước là ‘đồ ô ւế,’ mà anh em đã được làm nên thánh.”

194 Giống như một nhà truyền giảng, mẹ ông đã gọi ông đi. Ông nói, “Con đã được kêu gọi làm đầy tớ của Chúa.”

195 “Được lắm. Điều trước tiên mẹ phải làm là giặt giũ, con yêu quý à, và mẹ sẽ gọi con đi đến một trường học nào đó.” Bà đã làm công việc tòi tệ nhất. Đúng thế. Họ sẽ lấy mất đi điều mà Đức Chúa Trời đang cố đặt vào trong ông. Rồi, bây giờ hãy xem.

196 “Vì nếu chúng ta đã nhận biết Lẽ thật rồi, sự hiểu biết, mà lại cố ý phạm tội, cố ý phạm tội. Thấy điều đó trong Kinh Thánh và biết rằng Kinh Thánh nói Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hiểu Điều đó, đó là sự nhận biết Lẽ thật. Để hiểu điều đó, chúng ta lại quay đi, coi Huyết của giao ước...”

197 Một người nói, “Ồ, đúng, tôi tin vào—vào Đức Chúa Trời.” Được lắm, anh em làm bước thứ nhất.

198 “Tất nhiên, tôi tin vào sự nên thánh.” Được rồi, anh em đang ở trong sự bấp bênh, hãy đến ngay đây sẵn sàng nhận Đức Thánh Linh. Nhưng anh em nhìn lướt qua và nói, “Tôi—tôi—tôi không biết về điều đó. Nếu tôi phải hành động như...Không. Tôi không biết. Anh biết người ta gọi họ là gì không? Ừ-m, tôi không biết tôi có thể làm được điều đó hay không. Không, tôi nghĩ tôi sẽ tiếp tục ngay và gia nhập...?...” Hiểu không? Hiểu không?

199 Và anh em biết điều gì xảy ra không? Ngài đã phán, “Không thể để cho họ bước vào.” Họ đã phạm tội liên tục trong những ngày ân điển của họ. Kinh Thánh đã nói vậy. Tôi biết điều đó thô bạo, nhưng Kinh Thánh đã nói, “Đã ném các sự ban cho trên Trời, và coi Huyết của sự giao ước với điều đó...”

200 Họ nói, “Tôi tin vào sự nên thánh, một đời sống thánh khiết, trong sạch, tốt lành.”

201 Chắc chắn, nhưng anh em, khi anh em đã thấy phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và làm phép báp-têm cùng tất cả những điều khác trong Kinh Thánh, và anh em đã làm những gì? Anh em đã coi Huyết của sự giao ước bằng việc anh em được nên thánh, là một “đồ ô ւế.” Điều gì trong thế gian đưa anh em đến đó, hỡi người? Điều gì...?...Điều gì đã giữ anh em khỏi trở nên một tội nhân thấp hèn? Điều gì đã lấy tội lỗi ra khỏi đời sống của anh em, và hút thuốc và uống rượu, và đàn bà và những việc đó ra khỏi đời sống của anh em, những điều mà không nên có ở đó? Cái gì đã làm điều đó? Huyết của sự giao ước! Thế thì anh em đến khá gần để ném những trái nho trong Xứ khác, và rời xấu hổ về Phúc âm, sợ hãi giáo phái của anh em! Xin Đức Chúa Trời thương xót! Vâng, thưa quý vị. “Coi Huyết của giao ước là ‘đồ ô ւế,’ và khinh lờn các công việc của ân điển. Thật không thể cho người ấy đi vào Xứ đó.”

202 Điều gì đã xảy ra? Tôi hỏi anh em. Bây giờ, tôi là người nghiên cứu hình bóng, và bất cứ người nào biết Kinh Thánh đều là một người nghiên cứu hình bóng. Người nào trong số những người đó đã từng chạm được đến miền đất hứa? Không một ai cả. Ai đã làm điều đó, ai đã đi qua đó? Những người mà đã đi tiên phong,

trở về và nói, “Chúng ta có thể chiếm lấy nó, chúng ta có thể có Đức Thánh Linh bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy! Phi-e-rơ đã nói vào Ngày lễ Ngũ Tuần, nếu tôi ‘ăn năn và chịu phép báp-têm nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ,’ tôi sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh, lời hứa là dành cho tôi. Tôi đang muốn làm điều đó. Của tôi, lời hứa là của tôi.” Anh em hiểu điều đó không? “Vậy thì lời hứa là thuộc về tôi. Tôi nhận lãnh nó, nó là của tôi. Chắc chắn vậy.” Họ là những người duy nhất.

203 “Ồ,” anh em nói, “nhưng Anh Branham, trong sự sống lại!” Họ sẽ không có mặt ở đó. “Ồ, họ sẽ không có mặt ư?” Không, thưa quý vị. Chúa Jêsus đã phán.

204 Họ nói, “Và Ngài đang tự làm cho Ngài vĩ đại như Môi-se, và Ngài nói Ngài đã có, Ngài đã ‘thấy Áp-ra-ham.’” Và họ nói, “Và—và—và—và Áp-ra-ham đã chết! Sao, Ngài chưa—Ngài chưa quá năm mươi tuổi, vậy mà Ngài nói Ngài đã thấy Áp-ra-ham?”

205 Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, TA LÀ.”Ồ, chao ôi! Đấng “TA LÀ,” Đức Chúa Trời Đời Đời, hằng hữu. Không phải ngày hôm qua, không phải ngày mai, “TA LÀ.” Hiểu không? Đức Chúa Trời Hằng hữu, Ê-lô-him, “TA LÀ.” Thế là họ bắt lấy...Họ định giết Ngài lúc đó.

206 Người ấy nói, “Ồ, tổ phụ chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng trong bốn mươi năm. Đức Chúa Trời đã mưa bánh từ Trời xuống và nuôi họ. Họ đã đi nhà thờ và họ là những thuộc viên tốt của giáo hội trong bốn mươi năm. Mẹ già của tôi đã chết ngay trong giáo hội này,” và mọi sự giống như thế. “Tổ phụ của tôi ăn ma-na trong đồng vắng trong bốn mươi năm.”

207 Và Chúa Jêsus phán, “Và họ cũng đã chết.” *Chết* có nghĩa là “sự phân cách Đời đời.” “Hết thấy họ đều chết. Nhưng Ta phán cùng các ngươi, Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời của Thiên Đàng. Người nào ăn Bánh của Thánh Linh, người đó có Sự sống Đời đời và người đó không hề bị hư mất. Và Ta sẽ khiến người sống lại trong ngày sau rốt.”Ồ, thưa anh em, Ngài chẳng tuyệt vời sao?

Ngài chẳng kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, kỳ diệu
thay sao?

Jésus Chúa chúng ta chẳng kỳ diệu sao?

Mắt đã thấy, tai đã nghe, những gì được ghi lại
trong Lời Đức Chúa Trời;

Jésus Chúa chúng ta chẳng kỳ diệu sao?

²⁰⁸ Đúng thế không? Chúng ta thấy sự phân biệt Thần Linh của Ngài hành động giữa chúng ta. Chúng ta thấy Ngài đang thực hiện những phép lạ và những dấu hiệu và những điều kỳ diệu. Chúng ta nghe Nó đã được viết ra từ Lời ở đây, và anh em thấy Nó đã khẳng định ngay ra đó.Ồ, chao ôi!

Mắt đã thấy, tai đã nghe, những gì được ghi lại
trong Lời Đức Chúa Trời;

Jésus Chúa chúng ta chẳng kỳ diệu sao?

²⁰⁹ Trong hai, hay ba phút nữa, sẽ có lễ báp-têm bằng nước được thực hiện ở đây. Và bây giờ, những ai muốn chịu phép báp-têm, hãy để các bà đi qua *đây*, và các ông qua phía bên *này*. Và lúc này những người đàn ông ở phía bên trái tôi, qua *đây* phía bên *này*. Và các bà qua *đây*. Sẽ có những chị em đã mặc quần áo sần sàng trong đó. Và nếu có ông hay bà nào ở đây sáng nay, mà tin chắc rằng quý vị tin vào Lời Đức Chúa Trời, và quý vị tin rằng Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài, rằng nếu một người muốn hoàn toàn ăn năn mọi tội lỗi mình...Bây giờ, Huyết chưa làm một việc nào. Không, chỉ đức tin của quý vị nơi Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đang kêu gọi, chỉ, “Phiu, phiu, phiu!” đang kêu gọi quý vị, đó là những gì điều đó đang thực hiện lúc này, “Phiu, phiu!”

“Tôi chưa bao giờ chịu phép báp-têm.”

“Phiu, phiu!”

“Được rồi, được rồi, nếu tôi chỉ có thể thực sự bắt đầu và làm khác hẳn.”

“Phiu!” Đó, đó là điều, khởi đầu, rồi—rồi bạn làm khác hẳn sau khi bạn làm sự khởi đầu của mình. Hiếu không? Bạn đã có một sự thay đổi hoàn toàn, đã bắt đầu, đấy.

Bạn nói, “Ồ, tôi—tôi—tôi chưa bao giờ thấy điều đó thực sự giống như thế.”

²¹⁰ Thôi được, anh em yêu dấu, tôi muốn anh em chỉ ra cho tôi một câu Kinh Thánh ở đó người nào...Tôi đã đề nghị điều này trong ba mươi mốt năm chức vụ khắp thế giới, trước những giám mục và vân vân, nơi mà một người, một người đã từng chịu làm phép báp-têm bất cứ cách nào khác hơn trừ ra như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và mọi người mà đã không chịu làm phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus, phải đến và chịu làm phép báp-têm trở lại như Danh ấy.

²¹¹ Đức Chúa Trời chỉ có một Danh, và Danh của Ngài là Jêsus. Đó là Con Ngài, Ngài đã lấy Danh của Con Ngài. Đức Chúa Trời! Bây giờ, Chúa Jêsus, thân thể là con người. Chúng ta biết điều đó. Đó là Con của Đức Chúa Trời đã được phủ bóng. Vậy thì chúng ta không tin vào một loại một ngôi, người ta nói Đức Chúa Trời giống ngón tay của bạn. Chúng ta tin rằng có ba thuộc-...những thuộc tính của Đức Chúa Trời. Ba thuộc tính của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã biểu lộ ra ở trong. Nhưng có một Đức Chúa Trời. Hiểu không? Đúng thế. Chúng ta không tin...Chúng ta tin vào một—vào một...Xin để tôi làm nó giống thế này, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời đã sống trong ba chức vụ. Ngài có một chức vụ trên đất một thời.

²¹² Bây giờ, các bà các chị đi qua phía này, và đàn ông các anh đi qua phía này, điều đó đang sẵn sàng. Và họ sẵn sàng cho buổi lễ báp-têm bây giờ.

²¹³ Và, vậy thì, Đức Chúa Trời có ba chức vụ. Một trong chúng được gọi là cương vị làm Cha, hay kỳ định làm Cha; một chức vụ khác được gọi là chức vụ làm Con; và một chức vụ khác được gọi là Đức Thánh Linh. Bây giờ, ngày nay, sự định trước gì—gì là Cha đang thực hiện ngày nay? [Hội chúng nói, “Đức Thánh Linh.”—Bt.] Đức Thánh Linh. Ngài là gì trong thời Ngài mà đã đi qua? [“Chúa Jêsus.”] Chúa Jêsus. Ngài là gì trong thời trước đó? [“Cha.”] Nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời! Đúng thế không? Ngài là Cha, Con, và Đức Thánh Linh. Ba chức vụ đó, ba chức vụ đó của một Đức Chúa Trời. Một Đức Chúa Trời!

²¹⁴ Nhưng bây giờ, Cha không phải là một cái tên, đúng thế không? Tôi muốn hỏi anh em. Tôi muốn đưa ra cho anh em Ma-thi-ơ 28:19, ở đây Chúa Jêsus phán, “Vậy các ngươi hãy đi, dạy dỗ

muôn dân, hãy làm phép báp-têm cho họ trong Danh,” (D-a-n-h) “Danh của Cha...”

²¹⁵ Bây giờ tôi muốn thấy cách mà anh em biết Kinh Thánh của mình thế nào. Hãy nói cho tôi khi nào tôi đi ra khỏi hàng lối. Và Ngài đã phán với họ, “Vậy hãy đi khắp thế gian, giảng Phúc âm cho mọi người. Ai tin và chịu làm phép báp-têm sẽ được cứu. Ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Như Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ,” (mọi điều đó đúng không?) “nói tiếng mới, bắt rắn trong tay.” Bây giờ tôi sẽ trích dẫn cho anh em, Ma-thi-ơ...

²¹⁶ Bây giờ hãy lắng nghe. Tôi hỏi bất kỳ sử gia nào. Bây giờ, điều này trên băng ghi âm, điều này đi đến khắp thế giới. Tôi mời bất kỳ sử gia nào đến với tôi và đưa ra cho tôi bất cứ trích đoạn Kinh Thánh nào, bất kỳ đoạn nào của...hay không phải Kinh Thánh, bất kỳ bối cảnh nào của Kinh Thánh hay bất cứ lịch sử nào, bất cứ câu nào của lịch sử mà đã từng chỉ ra rằng bất cứ người Tin Lành nào, mà đã từng làm phép báp-têm như Danh của “Cha, Con, và Đức Thánh Linh” cho đến khi giáo hội Công giáo đã ban hành điều đó trong Giáo hội nghị Nicene. Bây giờ điều đó đang được ghi âm, nó đi đến khắp thế giới, họ đã dịch ra ba mươi bảy ngôn ngữ khác nhau. Tôi sẽ chịu phí tổn cho bạn ra nước ngoài. Đúng thế. “Cha, Con, và Đức Thánh Linh” là một giáo điều Công giáo không có thật, sai lầm, và không phải một phép báp-têm Cơ-đốc. Đúng! Luther đã mang nó từ giáo hội Công giáo, với sách giáo lý vấn đáp, Wesley nhận lấy nó và tiếp tục. Nhưng đây là ngày của sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời, khi những sự mầu nhiệm đã được giấu kín từ khi tạo dựng thế gian thì được biết đến. Đây là giờ. Chắc chắn thế.

²¹⁷ Hãy nhớ, không bao giờ có một người nào trong Kinh Thánh đã từng làm phép báp-têm như Danh “Cha, Con, và Đức Thánh Linh.” Trong ba trăm năm sau cái chết của sứ đồ cuối cùng, không có một người nào từng làm phép báp-têm như Danh của “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh.” Họ đã...Tôi đã đọc cả hai *Tiền Giáo Phụ Nicene*, *Giáo hội nghị Nicene*, và từ đó người ta đã tổ chức cái gọi là “giáo hội Cơ-đốc phổ thông” và làm một tổ chức ra từ đó và bắt buộc mọi người theo nó, là giáo hội Công

giáo. Chính cái từ *công giáo* có nghĩa là “phổ thông,” một giáo hội Cơ-đốc phổ thông, toàn cầu, một giáo hội bao trùm thế giới. Và Cơ-đốc giáo này, họ bắt buộc mọi người theo nó. Họ đã nhận vào trong đó, họ lấy Venus xuống và đưa Ma-ri lên. Họ đã lấy Phao-lô...hay Jupiter xuống, và đặt Phao-lô lên. Nó vẫn là ngoại giáo! Đúng. Giáo hội Công giáo hình thành ra từ đó, và sau năm trăm năm...

218 Họ đã đóng một vở kịch đang diễn ra ở Louisville bây giờ, về *Ben Hur*. Họ đã đóng *Mười Điều Răn* cách đây không lâu. Tôi mong họ đã từng áp dụng một trong, nếu có thể được, thuộc về một ngàn năm trăm năm trong những thời đại tối tăm. Tôi ước gì họ đã dùng hết điều đó. Một ngàn năm trăm năm của sự bách hại ngoại giáo, khi họ cưỡng ép mọi người và đã giết họ, tàn sát họ, treo cổ họ. Đặt một con bò kéo một người và một con bò ở phía khác, và khiến họ cũng chịu đựng nhục hình hay bắt đầu cách này hay cách kia. Tôi đã đặt tay tôi, ngay ở Thụy Sĩ, đằng sau những cây cột mà họ đã đứng ở đó và bị cắt lưỡi đi và họ bị gọi là phù thủy và mọi thứ khác. Điều đó hoàn toàn đúng. Đúng!

219 Và linh giống như thế tồn tại ngày nay. Đó chỉ là luật pháp tiếp tục kiềm giữ nó lại. Hãy chờ đợi cho đến khi nó có được sự tự do của mình. Kinh Thánh đã nói vậy. Chỉ chờ đợi cho đến khi nó lộ rõ bản chất của mình, nó có một cơ hội để làm thế. Bạn có thể tán thành điều đó ngay, vì tất cả điều tôi biết. Hiểu không? Nó sẽ, nó sẽ đến. Không có cách nào để giữ nó ở bên ngoài. Nó phải đến. Đúng thế. Điều đó phải đến, nó đang đến. Vì vậy khi nó đến, anh em chỉ coi chừng. Nhưng, hỡi anh em, anh em muốn biết một điều này, tôi biết Đấng tôi đã tin. Halêlugia! Hãy tiến lên ngay. Thấy. Chính là điều đó.

220 Có một lần khi—khi tác giả, khi tôi kể về tác giả của Lam... Kinh Thánh Lamsa—Lamsa, khi ông nhìn và hiểu dấu hiệu cổ xưa của Đức Chúa Trời, thật điều đó chính xác hoàn toàn, có ba điểm trong đó, tôi nói, “Những điều đó là gì?”

Ông nói, “Đó là Đức Chúa Trời ở trong ba thuộc tính.”

Tôi nói, “Chẳng hạn như Cha, Con, và Đức Thánh Linh phải không?”

Ông nhìn tôi. Ông nói, “Anh tin điều đó không?”

Tôi đáp, “Vâng, thưa ông.”

²²¹ Ông nói, “Tôi đã thấy sự phân biệt đó một đêm nọ, tôi nghĩ anh là một nhà tiên tri của Chúa.” Nói, “Đức Chúa Trời ban phước cho lòng anh.” Choàng tay quanh tôi, nói, “Bây giờ, tôi biết nó là thế.” Ông nói, “Những người Mỹ này thậm chí không biết điều gì.” Nói, “Thậm chí họ không biết điều gì cả.” Nói, “Họ đang cố gắng lấy một Sách phương Đông và làm thành một Sách phương Tây ra từ Nó. Họ không biết ngay cả Kinh Thánh của họ.” Ông nói, “Không có Danh nào khác đã được ban cho ở dưới Trời, không có cái Danh nào khác, để cho mọi người đã từng chịu phép báp-têm khác hơn là cái Danh của Chúa Jêsus Christ. Không có chuyện như ba thân vị trong một Đức Chúa Trời.” Và đó là Anh Lamsa, Tiến sĩ Lamsa, dịch giả Kinh Thánh Lamsa, là một người bạn tri kỷ của Eisenhower và tất cả những nhà ngoại giao vĩ đại của thế giới, và mọi thứ khác, đã giang tay ôm lấy tôi, nói, “Một ngày nào đó họ sẽ bắn anh vì điều đó. Nhưng,” nói rằng, “nên nhớ, tất cả những người đó chết cho một chính nghĩa.”

²²² Tôi muốn được giống như khi Phi-e-rơ xưa đã ngồi trong tù. Có một chàng trai trẻ tuổi ở trong đó và người này bõn chồn hết sức. Và ông nói, “Ồ, việc gì vậy?”

Nói, “Ông biết ông sắp bị hành quyết không?”

Phi-e-rơ đáp, “Biết.”

Người đó nói, “Ồ, ông đang chuẩn bị chết hôm nay.”

Người đáp, “Đúng.”

Người đó nói, “Ồ, họ thì—họ thì...ông không sợ à?”

Người đáp, “Không.”

Người đó nói, “Ông phải là một trong những người họ gọi là những Cơ-đốc nhân.”

Người đáp, “Đúng.”

Nói, “Điều gì đã xảy ra?”

²²³ Và ông nói với người đó, ông ngồi xuống và kể cho người đó nghe câu chuyện. Và cứ như vậy, cho đến lúc, người nói, “Và ta đã có thể được tự do sáng nay. Ta đã có thể đi và gia nhập một

số giáo phái của họ và cứ tiếp tục sống, đấy. Ta đã có thể được tự do. Nhưng khi ta bắt đầu đi ra cổng thành, và ta đã thấy một Đấng đi đến, đang bước vào. Ta biết Ngài là Ai. Ta nói, ‘Lạy Chúa, Ngài đang đi đâu?’ Ngài đáp, ‘Ta đang đi trở lại để bị khổ hình lần nữa.’” Nói, “Ta quay trở lại ngay.”

²²⁴ Ngay lúc đó họ nói, “Tên của người là Si-môn Phi-e-rơ phải không?”

Đáp, “Chính ta đây!”

Nói, “Chúng tôi sẵn sàng cho ông.”

Nói, “Ta đang chờ đợi các người.” Bước thẳng tới.

²²⁵ Chàng trai đó đã rời vào vai ông, và nói, “Chờ một chút, Si-môn; tôi cũng tin nhận Đức Chúa Trời đó! Và bây giờ tôi không sợ; xin để tôi là người kế tiếp.” Đúng thế. Halêlugia!

Cứ...Nó đang nhỏ máu xuống, vâng, nó đang
nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này vẫn đang nhỏ máu.

Người đầu tiên chết cho kế hoạch Đức Thánh
Linh này,
Là Giăng Báp-tít, nhưng ông đã chết như một
con người;
Rồi đến Chúa Jê-sus, họ đã đóng đinh Ngài,
Ngài đã giảng rằng Thánh Linh sẽ cứu con
người khỏi tội.

Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Giăng là người
thánh,
Họ đã từ bỏ sự sống mình để Phúc Âm này được
chiếu sáng;

Họ hòa lẫn huyết mình, giống như những tiên
tri xưa,
Để Lời thật của Đức Chúa Trời có thể được
giảng rao chân thật.
Đó là những linh hồn dưới bàn thờ, đang kêu
khóc, “Cho đến chừng nào?”
Vì Chúa trừng phạt những kẻ làm sai trật kia;
(Hãy lắng nghe!)
Nhưng sẽ có nhiều người hơn sẽ dâng huyết
đòi sống mình
Vì Phúc Âm Thánh Linh này và trận lụt máu đỏ
của nó.
Nó đang nhỏ huyết, vâng, đang nhỏ huyết,
Phúc Âm Thánh Linh này nó đang nhỏ...máu,
Máu của những môn đồ đã chết cho Lễ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

226 Chỉ một lời Kinh Thánh trước khi chúng ta đi:

...Và họ đã nói với Phi -e-rơ và...các người còn lại của họ, rằng, Hỡi mọi người và các anh em, chúng ta phải làm gì để được cứu?

...Phi-e-rơ nói cùng họ rằng, Hãy hối cải, ai nấy trong anh em phải như Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-tem để được tha tội của anh em, rồi anh em sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.

Vì lời hứa thuộc về anh em, và cho con cái anh em, và thuộc về họ là hết thấy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.

227 Xin Chúa ban phước giờ này. Trong khi chúng ta kết thúc. Anh em có thể coi sóc lễ báp-têm khi chúng tôi...?...

ĐIA VỊ LÀM CON 3 VIE60-0522M

(Adoption 3)

LOẠT BÀI ĐIA VỊ LÀM CON

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 22 tháng Năm, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org